

Kansanääni

Nro 6/03
17.12.2003

EU:n Vastainen Kansanrintama ry:n,
Kommunistien Liitto ry:n ja
Sodan- ja Fasisminvastainen työ ry:n mielipidelehti

Irtonumero
1,70 €

VÄKI LIIKEHTII PERUSTURVAN JA TYÖN PUOLESTA



Sivu 2:

- * Euroopan Unionin jälkeen
- * Kypäräpappien NATO-liike

Sivu 3:

- * Yhtiöiden verotus kevenee
- * Sokea kana

Sivu 4:

- * SAK haluaa rakentaa työn ja pääoman liittoa

Sivu 5:

- * SAK:n mielenilmauspäivä
- * HOK-Elanto vaalit

Sivu 6:

- * EU:n perustuslain talous- ja sosiaalipoliittisista vaikutuksista

Sivu 7:

- * Imperialismin uusista piirteistä

Sivu 8:

- * Uudenvuoden tervehdykset 2003

Sivu 9:

- * Juche-aatteen opintoyhdistyksen seminaari

Sivu 10:

- * Leningrad 7.11.2003

Sivu 11:

- * Venäjän vaalitulokset
- * Kuolema San Lorenzon yössä
- * EU:n perustuslaki saatava kansanäänestykseen!

Sivu 12:

- * Antakaa Karim El-Maanakin jäädä Suomeen!

Sivu 13:

- * Lääkärietiikkaa vai lääkärimafiaa?
- * Terveystieteiden anoreksia jatkuu HUS:issa
- * Merkittäviä aikoja

Sivu 16:

- * Arnold Schwarzenegger - uusi takaisku demokratialle Yhdysvalloissa

Liittoutumattomuus paras turva Suomelle



EU:lle puuhataan perustuslakia, joka siirtää keskeisen päätös- ja lainsäädäntövallan eduskunnalta EU:lle ja mitätöi maamme täysivaltaisuuden itsenäisenä kansakuntana. EU:n Vastainen Kansanrintama on myös aloittanut nimienkeräyksen kansanäänestyksen aikaansaamiseksi EU:n perustuslaista.

Katso pääkirjoitus sekä sivu 6

Eliitti ja kansa vastakkain Nato-jäsenyydestä



Suomea viedään takaoven kautta huomaamatta Natoon, jos EU:n perustuslakiin aiottu turvatakuulauseke hyväksytään. Tämä sitoo Suomen imperialistiseen globaliseen suurvaltapolitiikkaan, josta Suomen tulisi olla visusti erossa.

Sivut 2 ja 7

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katjaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki 15.12.2003

Euroopan Unionin jälkeen

EU:n Brysselin huippukokous kaatui valtakikiistaan, kun Puola ja Espanja eivät hyväksyneet niille Nizzan sopimuksella annettua edustuksen kaventamista. EU:n perustuslaiksi kutsuttu valtakiki kumoaisi Suomen eduskunnan 15.12.1917 hyväksymän valtalain, jolla Suomi julistautui täysivaltaiseksi tasavallaksi, jossa valta kuuluu kansalle ja kansan valitsemalle eduskunnalle.

Todennäköistä on, että EU:n valtakiki korjataan jollain kompromissilla, jolla tasapainotetaan vallan käyttöä. Tämä saadaan sitten näyttämään voitolta ja sanotaan, että sitä ei saa vaarantaa nostamalla esille muita kiistoja. Suomi tyytyköön lohdutus-palkintona kemikaalivirastoon ja perääntyköön sotilaallisesta liittoutumattomuudesta ja liittyyköön rakenneyhteistyökseen kutsuttuun sotilaalliseen ytimeen. Suomi mainostakoon kompromissilla sillä, että kaikki 25 jäsenmaata saavat nimet komissaarin. Itsenäisyyden ja täysivaltaisuuden turvaamista neuvotteluissa ei ole edes vaadittu ja kansalle kerrottakoon, miksi holhukseen joutuminen on turvallisuuspoliittisesti välttämätöntä tässä historiallisessa tilanteessa, jossa Venäjä on heikko ja jollainen mahdollisuus saadaan kerran 50-100 vuodessa.

Suomi perustakoon Rambo-joukkonsa osaksi EU:n nopean iskun joukkoja ja antakoon ne käyttöön etulinjoilla esimerkiksi Pohjois-Koreassa, Intian-Pakistanin kriisissä tai Lähi-Idässä. EU:n päämiesten kokouksen 12.12.2003 hyväksymässä turvallisuuspoliittisessa strategiassa nimittäin todetaan, että "kaukaiset uhkat voivat antaa yhtä paljon aihetta huoleen kuin lähellä olevat".

Puolustuksen etulinja on usein "ulkomailla" ja viittaa Pohjois-Koreaan, Intian niemimaahan ja Lähi-Itään. Suomesta koottuja joukkoja voitaisiin käyttää iskuihin näillä alueilla ja olisi voitu käyttää Balkanilla, Afganistanissa ja Irakissa, jos tämä strategia olisi ollut voimassa ja Suomen hyväksymä. Iskuja Venäjän alueelle ei erikseen mainita, mutta muotoilu ei sulje tätä pois. Iskuja ei kutsuta ennalta ehkäiseviksi, mutta mitä muuta ne ovat, jos Suomi sotii rajojensa ulkopuolella ensimmäisen kerran sitten jatkosodan, jossa "puolustustarkoituksessa" vallattiin Itä-Karjala Syvärille asti, että voitaisiin hyvän puolustuslinjan avulla "ennaltaehkäistä" hyökkäys.

EU:n huippukokouksen epäonnistuminen osoitti, miten hataralla pohjalla ovat EU:n antamat turvatakuut. Olisimme EU:n varustautumisen rahoittajia. Huippukokouksen epäonnistumisen paikkaaminen valtakompromissilla ei myöskään peitä EU:n murenemisen alkamista.

Paasikivi perusteli, että Suomen turvallisuustakuiden ydin on, että Suomen maaperää ei anneta käyttää hyökkäysalustana itään ja siitä on oltava takeet. Urho Kekkonen perusteli, että Suomi on puolueeton suurvaltojen eturistiriidoissa, muttei sodan ja rauhan kysymyksissä, vaan rauhan puolesta sotaa vastaan. Näistä linjauksista ollaan nyt luopumassa oleamalla osa EU-suurvaltaa ja sen sotilaallista toimintaa.

Tilaan **Kansan äänen**

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€. Mikäli olet Kansan äänen julkaisijajärjestöjen jäsen tilaushinta on 10€.

- Olen maksanut ilaushinnan 15 €
- Olen maksanut tilaushinnan 10 €
- Maksettu tilille OKO 554114-227966
- Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukukset 040-5643205 tai 050-5884159

Kypäräpappien NATO-liike

Helsingin Sanomien Kari Suomalainen kuvasi kokoomuksen kypäräpaiseiksi papiksi. Siinä ei olekaan ihmettelemistä, että kokoomuksen Itälä sovittaa isoa kypärää pieneen päähänsä. Hämmentävää sen sijaan on entisen presidentin Ahtisaaren arvostelukyvyyn puute. TV1:n lauantaisseurassa 13.12.2003 hän vaatii, että Suomi on mukana "Natossa ja EU:ssa ihan täysin rinnoin" ja ajaa Suomen liittämistä NATO:oon ja EU:n rakenneyhteistyöksi naamioitua puolustusytimeen.

EU:n puolustusytimeen kuulumisen edellyttäisi iskujoukkojen –rambo-joukkojen- perustamista ja osallistumista toimien EU-alueen ulkopuolella ensimmäisen kerran jatkosodan aikaisen Suur-Suomi-sotaretkin jälkeen. Se edellyttäisi myös lisää asemäärärahoja. Sanoohan perustuslakiluonnos, että rakenneyhteistyön voivat aloittaa ne maat, jotka täyttävät sotilaallisia voimavaroja koskevat vaatimukset. Entinen pääministeri Lipponen tekee tietoisien kansalaisten harhautuksen, sanoessaan, ettei näin olisi, vaikka perustuslakiluonnoksessa selvästi näin lukee.

Ahtisaari sanoo, että "pahoin pelkään, että nämä poliittiset puolueet ovat edelleen siellä vasemmallä kenttäpuoliskolla" kohdistaan arvostelunsa tosiasiaa Suomen kansaan, joka ei ole lämmennyt sotilasliitoille. Vasemmallä olon leimaaminen huonoksi asenteeksi tietoisesti Ahtisaaren omasta siirtymisestä oikealle, jota hän perustelee, ettei oikeastaan tajuta, miten maailma on muuttunut. Jos Ahtisaaren suositusta olisi noudatettu hänen presidenttinä ollessaan, Suomi olisi joutunut lähettämään sotilaallisia iskujoukkoja Afganistaniin ja Balkanille ja Suomi olisi silloin sodan osapuoli. Samoin myöhemmin Suomi olisi joutunut

NATO:n jäsenenä lähettämään sotilaallisia iskujoukkoja Irakiin tai olisi joutunut samanlaisen painostuksen kohteeksi Yhdysvaltojen taholta kuin Ranska ja Saksa.

Nyt kävi niin, että Bush kiitti Lipponen Washingtonin vierailun yhteydessä Suomea osallisuudesta koalitioon, jolloin maailmalle syntyi mielikuva, että Suomi on mukana Irakin sotaoperaatioissa. Tässä tilanteessa Lipponen hallitus lupautui olemaan mukana jälkihoidossa eli olemaan tällä tavoin mukana sotaprojektissa. Bushin ilmoitus vastasi siis totuutta. Kun Anneli Jäätteenmäki kertoi julkisuudessa tästä asioita, jotka kaikki muutenkin tiesivät, rysin päältä kiinni jäänyt Lipponen ärähti. Tuloksena oli kokemattomuuksissaan virheitä tehneen Jäätteenmäen ero. Hänen virheensä oli, että hän veti vastuuseen ulkoministeriön Mannisen, mutta asian ydin oli, että Jäätteenmäki katkaisi Lipponen pääministeritiin ja yrityksen viedä Suomi sotilasliittoihin, ensin EU:n puolustusytimeen ja sitten NATO:n. Siitä kertoo hänen harastamansa maaperän muokkaus mm. kysymyksin, mitä vikaa NATO:ssa on.

Ahtisaari ilmoittaa äänestäneensä aina Lipposta. SDP:ssä ei ole neljää linjaa, koska NATO:n ajajat ja EU:n puolustusytimeen ajajat ovat samalla kannalla. Tähän joukkoon ilmoitettiin Jaakonsaari, joka muistetaan Liisan listasta, jolla hän esitti leikkauksia sosiaaliturvaan ja kunnallisiin palveluihin. Hänet muistetaan myös siitä, että työttömyyden puollittaminen epäonnistui Lipponen ollessa pääministeri, Jaakonsaaren työministeri ja Ahtisaaren presidentti. Tämän sotilaallista liittoutumista ajavan epäonnistujien kolmikon vasta-painona ovat SDP:ssä sotilaallista liittoutumattomuutta painottavat,

jotka kuitenkin ovat valmiit sietämään EU:n perustuslaiksi kutsuttuun valtalain, joka siirtää vallan Suomen kansalta ja eduskunnalta EU:lle. Välimaaostossa ovat vallan kumartajat, jotka arvelevat, että kaltevilla pinnalla oleminen jhoottaa liukumiseen sotilaalliseen liittoutumiseen ja hyväksyvät tämän siksi, että laskevat olevansa ajoissa voittajien puolella. He olettavat saavuttavansa tällä tavoin henkilökohtaista valtaa. Tämän tuulen haistelijoiden ryhmittymän kärkinimenä on esiintynyt Kimmo Kiljunen, joka on esiintynyt ikään kuin tuomio-ojalaisena, mutta kantojensa perusteella kääntää takkinsa heti tilaisuuden tullen.

Kypäräpääpappien linjan aloitti vuoden 1994 presidentinvaalikampanjassa Elisabeth Rehn, joka laitto kypärän päähänsä Hornetin ohjaamossa. Hän on yrittänyt paikkailla tätä esiintymällä humanitaarisissa tehtävissä. RKP:n Enestam on jo pitkään ajanut NATO:oon liittymistä, joskin on ollut välillä hiljaa, koska näiden kantojen vuoksi RKP kärsi vaalitappion. Sotilaallista liittoutumista on pitkään ajanut puolustusvoimien komentaja Kaskeala ja tämän suuntaista työtä tekee edellinen komentaja Gunnar Hägglund valmistellessaan sotilaallisia asioita EU:ssa. Helsingin Sanomien artikkelitoimittajat Olli Kivinen ja Erkki Pennanen ovat vuorotellen vaatineet sotilaallista liittoutumista –jälkimmäinen viimeksi 9.12.2003 leimaten sotilaallista liittoutumattomuutta painottavan linjan siirtymiseksi valtavirrasta akantvirtaan. Päätoimittaja Janne Virkkunen on varovaisemmin sanan kääntein perustellut sotilaalliseen ytimeen menoa. HS:n linjasta kertoo, että pääkirjoituksissa on mollattu Tuomiojia ja keuhuttu niitä, jotka ovat sovittautuneet Lipponen linjauksiin.



Yhtiöiden verotus kevenee – miten käy pieni- ja keskituloisten?

Hallituksen pääomaverouudistus erotti toisistaan yhteisöveron ja varsinaisen pääomaveron. Hallituksen periaatepäätös alentaa yritysten voitoista perittävän yhteisöveron 29 %:sta 26 %:iin.

Pääomaveroa laskettiin 29%:sta 28%:iin, jota pörssi-yhtiöissä aletaan periä 70 %:sta osinkoja, jolloin todelliseksi osinkoveroprosentiksi tulee 19,6 %. Kun voitoista on päältä maksettu ensin 26 % yhteisöveroa ja lopusta 74 %:sta voitoja maksetaan tuo 19,6 %, voittojen maksimiveroprosentiksi tulee 40,5 % (26+0,196*74). Jos esimerkiksi osinkoina maksetaan voitoista viidennes, keskimääräiseksi veroprosentiksi tulee vasta nykyinen 29 %. Tämän jälkeen pörssi-yhtiöiden kannattaa jakaa tulos niin, että varoja pidetään yhtiöissä, jolloin hyöty osakkaille jaetaan osakkeiden kurssin nousun kautta.

Ulkomaiset sijoittajat hyötyvät

Eli veromuutos nostaa osakekurssia ja vähentää osingon maksua. Tästä hyötyvät käytännössä ulkomaiset sijoittajat, joiden osinkoja on verotettu heidän kotimaissaan eikä osinkoverotuksen muutos vaikuta heihin mitenkään. He ovat hyötyjiä yhteisöveroprosentin alentamisen aiheuttamien korkeampien osakekurssien vuoksi. Tällä hallitus haluaa vastata verokilpailun, että pörssi-yhtiöiden kannattaisi pitää pääkont-

Keväällä Sailaksen työryhmä esitti 10 mrd euron (60mrd mk) kevennyksiä verotukseen. Tämä summa on 7% bkt:sta. Onko saatavaa, että se on suurinpiirtein sama summa kuin Lipposen hallituksen leikkaukset sosiaaliturvaan ja terveydenhoitoon? Tämä merkitsee 7% poisottamista julkiselta taloudelta. Hallituksen suunnitelmat keventää yritysveroa 500 mrd eurolla osoittaa, että hallitus toteuttaa tätä suunnitelmaa.



Helsinkiiläiset järjestivät oman mielenosoituksensa terveystasärahojen puolesta kaupungin budjetin. Mielenosoittajat kauppatorilla, puhumassa Pekka Tiainen.

oreitaan Suomessa.

Tässä on ytimeltään kysymys siitä, että valuutan devalvointi ei enää ole mahdollista, kun tulee viennin hintakilpailukyvyyn vaikeuksia. Päävastoin euron kurssin on vahvistunut 2000-luvun alun laskusuhdanteen aikana ja se on lisännyt irtisa-

nomisia. Tätä vastaan paperiliitolla oli päivän lakko ja 12.12.2003 oli ammattiyhdistysliikkeen 15 minuutin mielenilmaus eli käytännössä 15 minuutin yleislakko ensimmäisen kerran sitten vuoden 1956.

Ay-liikkeen mielenosoitus protesti ay-johdon talouspolitiikkaa vastaan

Mielenilmaus suuntautuu siis euron käyttöön ottoon liittyvää talouspolitiikkaa vastaan, vaikka sitä ei sanota. Euro-oloissa tilanteesta yritetään päästä ulos yhtiövero-

kevennyksillä. Niitä on käytetty aiemminkin syvän kriisin oloissa, kuten 1970-luvun lopun niin sanotussa elvytyspolitiikassa ja samoin tehtiin 1990-luvun laman aikana. Nyt vain ollaan ajautumassa verokevennyksen ja tukien laajamittaisempaan käyttöön, kun valuutta on kiinnitetty euroon, jonka kurssi on talouden laskusuhdanteessa vahvistunut rajusti. Se on saanut aikaan paniikkia vientiteollisuudessa ja kiihdyttänyt työpaikkojen ja yritysten ulosluoputusta. Tätä yritetään estää nyt verokilpailulla. Paineita tähän kasvattaa vuonna 1993 voimaan astunut ETA-sopimus, joka kieltää ulkomaisen omistamisen rajoittamisen suomalaisissa yrityksissä ja jonka mukaiset pykälät ovat EU:ssa ja sen perustuslakiesityksessä.

ETA- ja EU-sopimukset eivät suoraan kiellä valtion omistusta, joka suojaisi ulosluoputukselta, mutta painostavat yksityistämiseen kilpailun edistämisen nimissä. Valtion ja kuntien omistuksen antamaa suojaa on kuitenkin vuosien mittaan purettu, kun valtion liiketoimintaa ja yhtiöitä on yksityistetty ja tämä linja koko ajan jatkuu. Sampo suunnitellaan kaupattavaksi ja Fortumin jako ennakoii sen osien kauppaamista. Rautaruukin ym. myynti odottaa vain kurssien nousua jne.

Jatkuu sivulla 9...

Sokea kana



Kansalliseen aarteistoon kuuluu sanonta "Joskus se sokeakin kana jyvän löytää".

Sanonta istuu varsin hyvin tähän päivään. Harvoin sokeat tai edes yksisilmäiset kanat jyvää löytävät. Pari jyvää on löytänyt myös valtakunnan politiikkaa ohjaava maan suuri sanomalehti. Se ei ole täysin sokea, mutta yksisilmäinen kuitenkin.

Ensimmäisessä jutussa (7.12) Hesari kertoi Venäjän öljytuotannosta. Sen tilastosta näkyy, juttussa sitä ei sanota, että öljytuotannon kehityksestä leikattiin Neuvostoliiton aikoihin verraten 60 prosenttia. Ennusteiden mukaan se saavutetaan vasta vuonna 2012!

Meidän itse kunkin kalloihin on yli kolmekymmentä vuotta isketty tarinaa, että Neuvostoliitto ajautui pysähtyneisyyden kauteen kuusikymmentäluvulla. NL:ssä pysähtyneisyys oli aivan eri asia kuin kapitalistisissa maissa. NL:n teollisuus kasvoi 30-luvulla keskimäärin 20 ja 50-luvulla 14 prosenttia vuodessa. 60-luvulla, jota sanotaan pysähtyneisyyden ajaksi, kasvu hidastui. Kuitenkin kaudella 1970–90 tuotannon kasvu oli edelleen

keskimäärin 6 prosenttia vuodessa. Moisesta lännessä ei ole nähty edes unta!

Toisessa jutussa kaksi päivää myöhemmin (9.12) Hesari kertoi ja taas vain tilastolla, että vuosina 90–96 Venäjän kokonaistuotannosta oli myös hävitetty 60 prosenttia. Jutun "Tausta"-laatikon otsikossa annetaan kuva, että nyt kapitalistisella Venäjällä talous kasvaa EU:ta nopeammin – hienosti 4 prosenttia vuodessa. Siitä on kuitenkin hienous kaukana, sillä tuotannon kasvu on aiempaa verraten todella hidasta. Venäjä pääsee vuoden 1990 tasolle 4 prosentin vuosikasvulla aikaisintaan vuonna 2020.

90-luvun tasolle kansa ei taida päästä koskaan, sillä muutama koko kansallisuuspuhailun puhaltanut kapitalisti puhalttaa myös kaikki tulot!

□ □ □

Maailman herrat pitävät nykyistä Venäjän talouskasvua länsimäihin verraten hyvänä. Se lienee osatekijänä sille, että nyt se on pantu syytettyjen penkille. Kaikki torvet toivottavat, että on Venäjän syy jos Kioton ilmastopuolustusromuttu. Jotkut läntisen maailman lakeijat ja pantu laskemaan, että se tuottaa ilman saasteista 17 prosenttia ja on todellinen suurasaastuttaja. Toki Venäjä tuottaa

runsaasti ilmansaastetta, mutta sen määrä taitaa olla hatusta vedetty.

Venäjän osuus on nostettu poliittisesti tarkoituksenmukaisen korkeaksi, sillä sen turvin Kioton sopimuksen edellyttämän 55 prosenttia saadaan täyteen. Venäjää ahdistellaan kaikin tavoin sopimuksen allekirjoittajaksi. Allekirjoittamalla Venäjä samalla hidastaisi teollisuustuotantonsa kasvua. Pelkääkö USA, että Venäjän (perin hento) talouskasvu uhkaa sen supervalta-asemaa?

Kiina, Intia ja USA ovat ilmoittaneet kylmän rauhallisesti, että heitä minkään sopimus ei kiinnosta eivätkä he sitä allekirjoita. Tässä asiassa USA:lle maailman ylivoimaisesti suurimpana saastuttajana olisi aivan erityisen suuri merkitys. Siitä huolimatta muut teollisuusmaat tyytyvät mukisematta sen tahtoon. USA:lle suodaan kaikki oikeudet saastuttamiseen. Siihen ei kukaan nokaansa kopautta.

Maaillikosta tällainen alistuminen USA:n tahtoon vaikuttaa pöyristyttävältä. Eikö muun maailman nöyrystellyllä ole mitään rajaa?

□ □ □

Viimeviikkoina Venäjä on ollut muutenkin valokeilassa. Sen duuman vaaleja on seurattu suurella innostuksella. No – vaalit ovat nyt

ohi. Putinin puolue sai suorastaan murskavoiton. Sitä maailman suurpääoma toivoi ja odotti. Mutta sekään ei ollut hyvä.

Nyt herrat valittavat, että Putinilla on valtaa ja voimaa enemmän kuin koskaan. Sitäkin itketään, että putinilaiset hallitsivat rahalla suvereenisti vaalivoiton takonut mediaa. Siksi kurkkutorvet oikoisina huudetaan, että vaalit eivät olleet demokraattiset!

Asia on aivan oikein, mutta valittajat ovat väärä. Valittajat ovat niitä samoja, jotka lakejevat hyviä-huutoja USA:n demokratialle. Kuitenkin USA:n ja Venäjän ero on siinä suhteessa olematon, vaikka USA:n presidentti Bushilla on (vielä) enemmän valtaa kuin Venäjän Putinilla. Todellinen ero lienee siinä, että Putin valittiin vaaleilla, mutta Bushia ei. Hänen kilpailijansa sai puolimiljoonaa ääntä enemmän, mutta jäi rannalle, sillä poika-Bushin valitsi korkein oikeus, jonka jäsenet isä-Bush aikoinaan nimitti.

Molemmille on yhteistä se, että he käyttivät ruttakaista rahaa. Poika-Bushin vaalikampanja maksoi noin 245 miljoonaa dollaria (1,45 mrd.mrk). Kilpailija Goren satsaus oli hieman pienempi 220 miljoonaa dollaria (1,30 mrd.mrk). Vaikka tieto puuttuu, niin putinilaisten duuman vaalit taisivat maksaa saman verran. Tuskin pikkurahalla Venäjän TV, radio ja lehdistö mai-

nostivat pelkkää putinilaisten joukkoa.

Bushilaiset ovat putinilaisille kateudesta sinisiä, kun heillä ei ole USA:n kongressissa ja senaattissa samaa mahtavaa enemmistöä kuin nyt putinilaisilla. Bushilaiset ovat turhan katkeria, sillä demokraateilla ja republikaaneilla on vain näennäinen ero. Molemmat ovat samaa roinaa eri paketissa.

□ □ □

Kapitalistisessa maailmassa demokratia on rahan valtaa. Raha ratkaisee sekä tosielämässä että politiikassa. Tyhjätaskut eivät suuria rypistele. Todellinen demokratia on pelkkä illuusio. Vaaleissa tilanne olisi kokonaan toinen, jos kaikki puolueet saisivat saman puoluetuen ja jos kaikkien puolueiden vaalikassassa olisi yhtä monta euroa. Vaan ei kun ei!

Mutta – vielä joskus se kapitalistisen demokratian illuusiolla sokaisi kansa, sinä ja minä, jyvän löytää. Silloin lähdetään liikkeelle ja valmistu tule!

Hyvää ja toiminnallista Uutta Vuotta!

Kai Konturi

SAK haluaa rakentaa työn ja pääoman liittoa

Kaikkien luulisi jo tietävän, että irtisanomiset ovat puhdasoppista kapitalismia, jota globalisaatio kiihdyttää. Syyt irtisanomisiin tulevat sekä ulkomailta että oman kapitalistien toimesta. Suurin osa suomalaisista pörsäyhtiöistä on siirtynyt ulkomaiseen omistukseen esimerkiksi Nokian ulkomaiset omistavat jo n. 90%. Ulkomaisilla, eikä juuri suomalaisilla, omistajilla ole edes pieniä haluja pitää tuotantoa Suomessa, jos firma saa vaikkapa Kiinassa tuotettua tavaran halvemmalla tuoden siten suuremman voittoa. Samoilla lyhytaikaisen voiton maksimoinnin tavoitteilla omistajat ovat valmiita heittämään työväkeä ulos yrityksen prössiin (näennäisen yrityksen arvon) nostamiseksi.

Kotimaiset kapitalistit taas painottavat, ettei vaihtoehtoja globaalissa kapitalismissa ole. He sanovat, ettei ole olemassa vaihtoehtoja politiikkaa. Tuotantoa on siirrettävä halpatuontimaihin ja porukka irtisanottava, koska kansainvälinen kilpailu (voittojen suuruudesta) vaatii sitä. He eivät kerro, että kaikki varallisuus, kaikki pääomat ja yritysten ennätysmäiset voitot ovat syntyneet palkkatyöläisten työstä. He eivät kerro, kuinka syntyivät mahdollisuudet tehdä suuria investointeja ulkomaille. Sen ovat taanneet poliitikkojen päätökset, palkkojen alaisuus ja päätkät. Sen todistavat myös kansainväliset tutkimukset, jossa Suomi todetaan maailman kilpailukykyisimmäksi maaksi.

Ihalainen usko kapitalistien välittelyä

Tässäkin tilanteessa SAK edelleen tekee esityksiä työn ja pääoman liitosta. Siinä ei sinänsä ole mitään yllättävää. Näinhän demarit ovat tehneet jo Tannerin ajoista alkaen. Työn ja pääoman liitolla pyritään välittelemään työväenluokan taistelua, esim. lakkoja, kapitalistien etujen turvaamiseksi, vaikka nähdään ja nahoissa tunnetaan, että kapitalistit käyvät jatkuvaa ja raakaa taistelua palkkatyöläisten saavutusten mitätöimiseksi. Irtisanomisilla ja kurjuuden lisäämisellä on myös poliittinen, työläisiä lamauttava merkitys. Säännöllisillä irtisanomisilla kapitalistit varmistavat, että työläiset pysyvät nöyrinä ja arkoina, eivätkä nosta päätään pelätessään, että työnantajalta tulee heti napit otsaan.

Lisääntyneestä kurjuudesta huolimatta Ihalainen kehittää esittää kapitalisteille yhteistyötä elinkeinopolitiikassa: SAK:n mielestä työnantajajärjestöjen ja ammattiliittojen olisi pikaisesti laadittava kullekin toimialalle oma elinkeinopolitiittinen strategiansa. SAK:n ja Ihalaisen mielestä työmarkkinaosapuolten olisi pian saatava aikaan yhteinen näkemys siitä, miten eri toimialoilla pitäisi

Yritysten toteuttamat irtisanomiset ja niistä kertovat yt-neuvottelut ovat koko kuluvan vuoden tyrmistyneet kansaa. Irtisanomisuutiset ovat olleet lähes päivittäisiä. Tuotantoa on siirretty Kiinaan kuten Kemijärveläinen Salcomp tai sitten työntekijöitä on vähennetty, että omistajat olisivat yrityksen kurssikehitykseen ja osinkoihin tyytyväisiä. Lista irtisanovista yrityksistä on pitkä: Elisa, Pohjola, Salcomp, Nokia, Finnair, Orion, M-real, VTT, .. Teollisuudessa työ on vähentynyt vuosina 2001–2003 laskelmien mukaan noin 30.000 henkilötyövuodella.



Ilkka Joenpalo



Elisan työntekijöitä kokouksessa



Elisan toimipaikka Itä-Pasilassa

Elisan ilmoitus lokakuun lopulla 900 työntekijän irtisanomista koskevien yt-neuvottelujen aloittamiseksi sai alyttömyyden yksimielisen tuomion. Keinot tilanteen korjaamiseksi vain jäivät mitättömiksi. Toimihenkilöunionin puheenjohtajan Ilkka Joenpalon mukaan: "Tämä oli viimeinen korsi, joka katkaisi kamelin selän. Emme tydy tähän. Nyt ymmärrys irtisanomisiin loppuu. Me haastamme liitot ja keskusjärjestöt hiljaiseen hetkeen yritysten yhteiskuntavastuun menettämisen

muistoksi. Yhteiskuntavastuu merkitsee yrityksille, että ne ovat saaneet käyttöönsä yhteiskunnan kouluttaman työvoiman, yhteiskunnan infrastruktuurin jne.

Elisa meni takki auki Eurooppaan valloittamaan. Tämä yritys ei ollut vahvalle perustalle rakennettu. Lisäksi joku vedätti. Elisaa kuten monia muitakin yrityksiä huijattiin, niin että ne joutuivat maksamaan suuria summia esim. saksalaisille yrityksille.

Nyt tätä laskua yritetään maksattaa henkilöstön selkänahalla.

Elisa menettää tässä operaatiossa myös maineensa. Nykyisin on helppo vaihtaa operaattoria ja firma elää julkisuuskuvansa mukana.

Ei voi olla oikein, että yrityksiä johdetaan pelon ilmapiirissä. Se on mahdoton ilmapiiri tehdä työtä. Pelon ilmapiirissä johtaminen ei voi johtaa pitkälle.

Kuvan yläosassa Elisan työntekijät kuuntelevat puheenjohtajansa. Taustalla kuva Elisan Pasilassa sijaitsevasta toimipaikasta.

menetellä, että muka estettäisiin irtisanomiset ja työpaikkojen siirtyminen ulkomaille.

SAK:n aloite on suorastaan naaivi. Eivät kapitalistit moisin yhteistyöhankkeisiin lähde sillä he ovat kapitalisteja ja toimivat juuri niin kuin Karl Marx Pääomasanaan meille selvitti; voittoja on joka hetki ja lakkaamatta kasvatettava! Ihalaisen aloitteesta näkyy, ettei hän ole koskaan kuullutkaan Pääomasta eikä sen vuosii ymmärrä kapitalismin raadollisuutta ja palkkatyöläisten taistelun välttämättömyyttä.

Ihalaisen aloitteelle tyyli vastaanotto

Työnantajat ampuivat Ihalaisen aloitteen alas heti lennosta. TT:n työmarkkinajohtaja Seppo Riski totesi heti, että eivät ammattijärjestöt voi puuttua asioihin, kuten irtisanomisiin, joista päättäminen kuuluu yksinomaan yrityksen omistajille. Alakohtaisesta elinkeinopolitiikasta Nokian puolesta johtaja Jorma Ollila puolestaan totesi, että kiitos vaan, mutta Nokialla ei ole tarvetta uusiin poliittisiin strategioihin.

Ihalaisen ehdotuksen sijaan työnantajat tarjosivat omaa elinkeinopolitiittista "kasvustrate-

giaansa"; jossa ytimenä on, että matalapalkkaista työtä on lisättävä. TT:n Seppo Riskin mukaan ensimmäiseen työpaikkaansa tulevalle nuorelle pitäisi voida palkallisesti sopimalla maksaa työehtosopimuksia alemmaa palkkaa.

TT:n yhtenä keskeisenä tavoitteena on myös siirtyminen mahdollisimman suuressa mitassa pelkkiin paikallisiin sopimuksiin. Työnantajat haluavat irti työehtosopimusten yleissitovuudesta.

Matti Vanhanenkin työnantajan linjoilla

Äskettäin tuli esiin myös pääministeri Matti Vanhanen esittelemällä omia näkemyksiään työllisyyden parantamiseksi. Hänen mukaansa asiaa auttaa, kun työnantajien eläke- ja sosiaaliturvamaksuja alennetaan, veroja pienennetään ja osa-aika- ja päätkätöitä lisätään. Siitä huolimatta Vanhasen mukaan teolliset työpaikat on auttamaan menettyä helpampaihin. Teollisia työpaikkoja ei Suomeen synny. Siksi työpaikat voivat syntyä vain matalapalkkaisille palveluolalle.

Kapitalistit ja mm. Matti Vanhanen kiertävät talouspolitiikan peruskysymykset yhteiskunnallisesta tulonjaosta ja haluavat

esittää asiat sellaisina, että nykyiselle talouspolitiikalle ei ole vaihtoehtoja. Tällaisella vaihtoehtomuudella Suomi joutuu turmioon. Kun ostovoiman perusta, teollisuudessa syntyvät palkat ja lisäarvo puuttuvat, palvelusektorikaan ei voi toimia. Se vain lisää työttömyyttä. Samalla julkiselta sektorilta vedetään jalat alta, kun verot ja kerry niiden palvelujen tuottamiseen.

Mitä olisi tehtävä?

Ensiksikin Suomessa on turvattava kansan ostovoima korotta-

malla oleellisesti työläisten palkkoja, eläkeläisten eläkkeitä ja työttömien työttömyysturvaa. Näiden suhteen Suomi on jo EU:n tilastojen häntäpäässä. Toiseksi Suomessa on yrityksille lannettava rankat sakot perusteettomista irtisanomisista. Nyt yritykset huutavat kurkku suoraan työntekijöiden laittomista lakoista ikään kuin niiden toimeenpanemat irtisanomiset olisivat yhtään sen laillisempia, moraalista puhumattakaan. Taloudellisilla ja tuotannollisilla syillä ei tarkoiteta enimmäisvoittojen kasvun turvaamista. Siksi eduskunnassa pitäisi pikaisesti selvittää lakia niin, että sellaisista irtisanomisista, joille ei ole ehdottoman pakottavaa syytä, langettaisiin reilunpuoleinen sakko. Kolmanneksi olisi tuontia rajoitettava sellaisten tuotteiden osalta, jotka osaamme itsekin tehdä. Neljänneksi maassa syntyneiden pääomien maastapako olisi estettävä kotimaisten investointien lisäämiseksi. Mutta mitähän EU tai WTO sanoisi moista itsestään oikeudesta ja itsenäisyydestä? Kas siinä on kysymys!

Suomi voi elää vain pitkäjänteisellä itsenäisellä talouspolitiikalla ja ihmisten tuottavasta työstä. Pätkätöistä on päästävä irti. Vain säännöllisen työajan ja vakinaisen työn omaava voi rakentaa elämänsä ja hyödyttää samalla työllään koko suomalaista yhteiskuntaa.

Onko meillä varaa vaihtoehtoon?

Entä onko meillä varaa tällaiseen talouspolitiikkaan? Kyllä on. Siihen tarvitaan vain poliittista tahtoa ja voimaa. Kun meillä on ollut varaa investoida ja työllistää Suomen ulkopuolella 300–400000 ihmistä suomalaisella työllä tehdyillä pääomilla ja kun tähän mennessä maasta on viety pääomia sadanviidenkymmenen miljardin euron edestä, meillä on varaa parantaa myös suomalaista yhteiskuntaa, jota globaalien kapitalistien uusliberalistisen talouspolitiikan syöpä nakertaa.

Reijo Katajaranta



Jouko Keskihukka on Elisan työntekijä ja yksi niistä, jotka ovat huolissaan työpaikkansa puolesta. Hän on ollut pitkään työelämässä ja ihmettelee: "Ollaanko me tosiaan niin hampaat-

tomia ja nöyrytty liikaa? Olen ollut telakalla töissä 1970-luvulla. Siellä työntekijät osasivat puolustaa oikeuksiaan. Nyt meidän pitäisi näyttää, että olemme toissamme. Meidän pitää myös herättää nuori sukupolvi. Se ei usko ay-liikkeeseen ja sen vaikutusmahdollisuuksiin.

Niin kuin puheenjohtajamme juuri sanoi, pääoma on nykyään kasvotonta. Työnantajalla on oikeus irtisanoa YT-neuvottelujen jälkeen kenet tahansa ilman vastuuta tai taloudellisia sanktioita. Työntekijäpuoli taas ei voi tehdä juuri mitään ilman uhkaa lakkosakoista."

SAK:n mielenilmauspäivänä syötiin Hakaniemessä hernerokkaa



Lauri Ihalainen

SAK oli lähtenyt 12.12. mielenilmauspäivänään liikkeelle omien sanojensa mukaan tavoitteenaan saada aikaan työpaikoilla keskusteluyhteys palkansaajien ja työnantajien välille. SAK:n mukaan tavoitteena oli, että jokainen työntekijä voi halutessaan ottaa päivän aikaa kantaa työn puolesta. Mielenilmauspäivän yhtenä tärkeänä tavoitteena heidän mukaansa oli vaikuttaa yhteiskunnalliseen ilmapiiriin ja tehdä paitsi työnantajien tietäväksi myös julkisuudessa näkyväksi ohimien huoli työpaikkojensa säilymisestä ja ärtymys höllyttömistä irtisanomisista.

Työpaikoilla ja SAK:n järjestä-

missä tilaisuuksissa myös kerättiin Työn puolesta-vetoamuslistaa, jolla palkansaajat haastavat kaikki työnantajat yhteiskuntavastuuseen, rehteihin pelisääntöihin ja aitoon yhteistoimintaan. Tilaisuuksissa jaettiin myös Työn puolesta-rintamerkkiä.

Kävimme Hakaniemen torilla katsastamassa, kuinka SAK:n mielenilmauspäivä sujui. Tapasimme torilla mm. SAK:n puheen-

johtajan Lauri Ihalaisen sekä toimitsija Matti Tukiaisen.

Puheenjohtaja Lauri Ihalaiselta kysyimme kuinka tämä mielenosoitus on lyönyt työpaikoilla läpi?

Ihalaisen mukaan ”tämä on koko maata kattava mielenosoitus. Työpaikoilla käydään keskustelua luottamusmiehiä ja neuvottelukuntatasolla. Tämä liike pysyy tarvittaessa muihinkin toi-

miin. Yleinen mielipide on vahvasti meidän puolellamme. Nyt, kun yritysten yhteiskuntavastuu on hiipumaan päin, ihmiset ovat ymmärtäneet asian ja tulleet meidän puolellemme.”

Kysyimme Matti Tukiaiselta mitä SAK tavoittelee tällä tempauksellaan. Tukiaisen mukaan ”tavoitteenaamme on herätellä yritysten yhteiskunnallista vastuuta, mikä on pahasti heiken-



Matti Tukiaisen

tynt. Väkeä pistetään pihalla vain siitä syystä, että osakkeiden kurssit nousisivat, että omistajat saisivat hyviä osinkoja.”

Entä onko tällä tempauksella vaikutusta? ”Olen aistinut, että kyllä on. Tämä ilman muuta vaikuttaa yleiseen mielipiteeseen. Totta kai haluamme hoitaa asiat neuvotteleutse, mutta tämänkin päivän liikehdintä osoittaa, että palkansaajat ovat valmiita lähtemään laajemminkin liikkeelle.”

Työpaikoilla SAK:n vauhua esiintymistä pidettiin aika hampaattomana ja osoituksena ayliikkeen kyyttömyydestä ottaa voimakkaasti kantaa vaikeassa tilanteessa. Toisaalta tämä vauhu mielenilmaus näkyi lähes kaikilla työpaikoilla.



VTT:n työntekijät toimintapäivän ”miitingissä”, joka alkoi 12.12. klo 12.12. Syytä onkin keskustella asioista, koska VTT:llä on käyty myös yt-neuvotteluita irtisanomisista kuluneen vuoden aikana 115 työntekijän osalta. Heistä runsaasti yli puolet on joutunut jättämään työpaikkansa.

HOK-Elanto vaaleissa itsenäisen Elannon lopettajat voittivat

HOK-Elanto-vaalissa itsenäisen Elannon lopettamisen kannalla 3.6.2003 olleet SDP ja Vasemmistoliitto saivat edellisen 19 paikkaa ja jälkimmäinen 6 paikkaa HOK-Elannon edustajistoon. Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta - listalla olivat kaikki kolme itsenäisen Elannon kannalla olleet: Yrjö Hakanen, joka tuli valituksi HOK-Elanto-edustajistoon, Pekka Tiainen ja Olli Salin. Varaedustajiksi nousi tältä listalta Seppo Harjunpää. Työväen osuustoiminnan puolesta KTP - lista jäi äänimäärällään kauas paikasta.

Vasemmistolle tuli siten yhteensä 26 paikkaa 60:stä eli vähemmistö, kun aikaisemmin Elannossa oli selkeä vasemmistoenemmistö. Yhteiseksi hyväksi vaaliliitto sai 4 paikkaa kirjässä Ilkka Hakalehto.

Itsenäisen Elannon lopettamisen kannalla olleet Vihreät saivat 6 paikkaa, Keskusta 5, Kokoomus 14, Kristillisdemokraatit yhden, RKP 3 ja Asiakas-Kultuttajat -niminen lista yhden paikan.

Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta -lista ja Työväen osuustoiminnan puolesta KTP saivat yhteensä 4114 ääntä. Edellisissä Elannon vaaleissa vuonna 1999 SKP:n ja sitoutumattomien ja KTP:n ja demokraattien listat saivat yhteensä 2303 ääntä. Yhteinen ääniosuus silti laski 4,9 %:sta 2,7 %:iin, koska äänestäjien määrä oli Elannon vaaleissa 46451 ja näissä 150 774.

KTP:n osuus äänistä romahti 0,9 %:iin, kun edellisissä Elannon

vaaleissa Kansalaisten Elanto, kommunistit ja demokraatit sai 2,2 %. Siten äänimäärän kasvu ei ollut vaalivoitto, vaan johtui siitä, että vaaleissa annettuja ääniä oli yli kolminkertaisesti.

Ääniosuuden voimakkaan pudotuksen ohella KTP kärsi tappion siinä, että se ensimmäisen kerran jäi ilman paikkoja. KTP:n Sauvossa alkusyksystä tekemä päätös torjua vaaliliitto aiheutti, että valituksi ei tullut 12 vuotta Elannon edustajiston aktiivisena jäsenenä toiminut Pekka Tiainen, joka on tuonut edustajistotyöhön myös ktp-läisten näkemykset ja pitänyt periaatteenaan tasapuolisuutta ja kaikenlaisen syrjinnän poistamista ja on saman aikaisesti rakentanut tärkeitä yhteistyötiloja kaikissa niissä kysymyksissä, joissa yhteisiä tavoitteita myös muiden kanssa on ollut. Hänen kirjoittamia olivat tekstit jäsenäänestyksestä HOK-Elanto-asiasta sekä palautus- ja hylkäysesitykset. Sauvossa vaaliyhteistyön torjumista tarkoitannutta päätöstä oli enemmistönä tekemässä Elantoon kuuluttomia, jotka eivät tunneneet asiaa. Sensijaan Elannon jäseniä oli Sauvossakin yhteistyön kannalla.

Yhteistyösuuntauksen vahvistuminen KTP:ssä on tärkeä edellytys työväen ja demokraattisen liikkeen vahvistumiselle, sillä yhteistyötä torjuvat aseente estävät myös EU:n perustulaj ja Suomen sotilaallista liittoutumista vastustavan toiminnan menestymisen. Rehellisten työväen ja demokraattista linjaa edistävien tovereiden poispeleminen tai peräti

erottaminen ei ole voitto vaan tappio työväenliikkeelle, jäsenvaltaiselle osuustoiminnalle ja Suomen kansalle, se on voitto vastustajille - pallon potkaisemista omaan maaliin. Tärkeää on korjata tällaiset virheet.

Hajanaisuuden takia menetti toinen edustajistopaikka, sillä tarvittava pieni lisä-äänimäärä olisi saatu helpostikin yhteisellä vaalityöllä. Ääniä on menetetty myös siksi, että kaikki johtavat toverit eivät ole kuuluneet Elantoon eivätkä siten ole ymmärtäneet sen merkitystä, että toimitaan edistysmielisen työväen osuustoiminnan puolesta vaikeissa oloissa. Tästä syystä menetti paikka kaksissa edellisissä Elannon vaaleissa. Vuoden 1995 vaaleissa paikka jäi 11 äänen päähän. Vuoden 1999 vaaleissa lisäpaikka olisi antanut hallintoneuvostopaikan. Se olisi mahdollistanut, että Elannon lopettamishanke olisi saatu tietoon aiemmin ja kampanja olisi voitu rakentaa tehokkaammin. Äänestäjät eivät selvästikään olleet selvillä, että itsenäisen Elannon puolesta edustajistossa äänestäneet olivat Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta -listalla, koska nimi oli toinen kuin edustajistoryhmän nimi. Käytetyn nimen perustelu oli, että saataisiin laajasti itsenäisen Elannon puolesta olevien kannatus, mutta taas kerran monet äänestivät tuttua puolelta, eikä asian perusteella. Vaalien suuri ehdokasmäärä myös aiheutti, että äänestettiin tuttuja nimiä, vaikka nämä eivät ole osallistuneet millään tavoin Elannon toimintaan vaikeina vuosina, vaikka ovat olleet edusta-

jiston jäseniä.

Vuoden 1987 Elannon vaaleissa Deva ja SKPy-taustaiset kommunistit saivat 7,2 % äänistä. Sitten osa siirtyi Vasemmistoliittoon ja KTP ja demokraatit saivat vuonna 1991 4 %. Seuraavissa vuoden 1995 vaaleissa tämä lista sai 3,1 %, vuoden 1999 vaaleissa 2,2 % ja vuonna 2003 HOK-Elanto-vaaleissa 0,8 %. Näidenkin vaalien johtopäätös on, että ilman demokraattisen ja työväen yhteisrintaman rakentamista ei saavuteta tuloksia. Vuoden 1999 vaaleissa SKP asetti ensimmäisen kerran ehdokkaita sitten 1980-luvun. Hajanaisuus aiheutti, että näiden listojen yhteinen ääniosuus vasemmiston äänistä laski Elanto-vaalien 7,4 %:sta 6,2 %:iin.

Vasemmistoliiton ääniosuus puoston vuoden 1999 Elanto-vaalien 18,8 %:sta nyt 10,6 %:iin ja SDP:n ääniosuus laski 42,5 %:sta 30,5 %:iin. Vasemmistoliiton osuus vasemmiston yhteisistä äänistä laski vuoden 1995 32,2 %:sta nyt 24,2 %:iin. Osuus laski jo edellisissä vaaleissa, mikä kertoo Vasemmistoliiton aiempien äänestäjien tyytymättömyydestä Lipposen hallituksen politiikkaan. Nyt osuuden lasku jatkuu ja sitä lisää tyytymättömyys siihen, että Vasemmistoliiton edustajat kannattivat itsenäisen Elannon lopettamista.

Vuoden 1995 vaaleissa SDP:n kannatus putosi voimakkaasti, mikä kertoo elantolaisten tyytymättömyydestä siihen, että Elanto ajettiin konkurssin partaalle SDP:n olettuna johtava puolue Elannossa. Kokoomus ei noihin vaaleihin osallistunut

ennakoiden konkurssia. Kokoomus palasi takaisin, kun jäsenistö oli nostanut Elannon taas jaloilleen, mutta antoi tukensa Elannon lopettamiselle.

Elannon lopettaminen jäseniä kuulematta tässä tilanteessa oli määrällä rätilä kasvoille annettu kiitos tehdystä työstä. 3.6.2003 Tiainen ym. jättivät aloitteen siitä, miten itsenäinen Elanto olisi jatkanut toimintaansa edistysmielisen osuustoiminnan linjaa vahvistaen. Vaikka tilanne on aiempaa vaikeampi, työ edistysmielisen työväen osuustoiminnan puolesta jatkuu.

Menestys edellyttää myös, ettei työväen- ja demokraattista vaaliyhteistyötä voi rajata ehdokasasetteluun SKP:n listojen sisälle ja että SKP:n puolella hyväksytään, ettei sillä ole nimen antamaa yksinoikeutta edustaa kommunisteja ja yhteistyötä rakennetaan tämä ymmärtäen. Tämä on tärkeää siksi, että SKP:n hajautus lähti liikkeelle Dipolin kokouksesta 1986 käynnistetyistä syrjinnästä, joka kohdistettiin liikkeen yhtenäisyyttä ajaviin. Sen taustalla oli SKP:n enemmistön linjan muutos, joka heijastui siirtymisenä Vasemmistoliiton kunnes uusi SKP jätettiin ulos Vasemmistoliitosta.

Näin tuli esille se, mikä tiedettiin, että Vasemmistoliitto ei pyrkinytkään olemaan SKDL:n kaltainen yhteistyöjärjestö, jollainen Suomessa olisi tarvittu ja laajemmin Suomen kansaa kookaavana, mihin SKDL parhaimmillaan pystyi.

EU:n perustuslain talous- ja sosiaalipoliittisista vaikutuksista

EU:n konventti jätti esityksen EU:n perustuslaiksi heinäkuussa. Nyt meneillään olevan hallitusten välisen konferenssin tavoitteena on puheenjohtaja d'Estaignin mukaan valmistella asiakirja niin, että se olisi valmis ensimmäinen toukokuuta ennen EU:n parlamenttivaaleja, jossa kansalaiset d'Estaignin mukaan voisivat sen sitten hyväksyä. Mutta asia ei ole yksinkertainen. Sitä osoittaa viikonlopun 15.-16.11.03 Financial Times'n otsake: "Vakauspaketista puuttuu kaikki logiikka, sanoo Saksan valtiovarainministeri Eichler". Perustuslakiluonnoksessa löytyy mm. seuraavia osia: Unioni ja sen tavoitteet, EU:n peruskirja, Unionin politiikka ja toiminta sekä paljon muita asioita ja liiteasiakirjoja. Tässä yhteydessä on kuitenkin tarpeen keskittyä siihen miten paljon toimivaltaa EU:lle luovutetaan. Toimivalta- kohdassa on määritelty EU:n toimivalta- luokat, joita ovat yksinomainen toimivalta, jaettu toimivalta, toimivalta edistää ja toteuttaa jäsenvaltioiden talous- ja työllisyys- politiikkojen yhteensovittamista, toimivalta määrittellä ja toteuttaa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, sekä toimivalta toteuttaa jäsenvaltioiden toimintaa tukevia yhteen sovitavia täydentäviä toimia.

Yksinomaista toimivaltaa laajennetaan erillismääräyksillä

Katsokaamme mitä näiden kohtien alla sanotaan. Yksinomaisen toimivalta- kohdan alla todetaan, että Unionilla on yksinomainen toimivalta vahvistaa tarpeelliset kilpailusäännöt sisämarkkinoiden toiminnassa. Samaan sävyyn todetaan euron käyttöönoton yhteydessä jäsenvaltioiden rahapolitiikka, sekä yhteisestä kauppapolitiikasta, joka koskee mm. tullirajoja ja tulliliittoa, suhtautumista kolmansien maihin taloudellisissa kysymyksissä, meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä yhteisen kalastuspolitiikan yhteydessä ja oikeutta tehdä kansainvälinen sopimus. Yksinomaisen toimivallan siirron luettelon lisäksi esim. yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka- kohdan alla toisessa kohdassa lukee: "Unionin toimivalta yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla käsittää kaikki ulkopoliittikan alat ja kaikki Unionin turvallisuuteen liittyvät kysymykset, mm. asteittain määriteltävien yhteisen puolustuspolitiikan, joka voi johtaa yhteiseen puolustukseen. Jäsenvaltiot tukevat aktiivisesti ja varauksetta Unionin yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa jne". Eli siellä on yksinomaisen toimivallan laajennus, johon sitten myöhemmin tulee rajauksia mm. seuraavasti: "Unioni ottaa käyttöön kaikki käytettävissä olevat välineet mukaan lukien jäsenvaltioiden käyttöön asettamat sotilaalliset voimavarat". Tässä ei lue, että jäsenvaltiot harkitessaan antavat voimavaroja käyttöön, vaan Unioni ottaa käyttöön mukaan lukien jäsenvaltioiden sotilaalliset voimavarat tietyillä edellytyksillä mm. torjuakseen terroriuhnan jäsenvaltioiden alueella jne. Tämä jäsenvaltiota velvoittava kohta on myös budjettikysymys. Unioni voi ottaa Suomesta voimavaroja - myös sotilaa-

EU:n Vastainen Kansanrintama ja Ihmisen Perusturva ry järjestivät syksyn aikana kolme tilaisuutta koskien EU:n tekeillä olevaa perustuslakia. Marraskuussa pidetyssä tilaisuudessa valt. tri Pekka Tiainen selvitti perustuslain vaikutuksia mm. talous- ja sosiaalipoliittikkaan.



Valtiotieteiden tohtori Pekka Tiainen Porthanin tilaisuudessaan 17.11.03.

lisa voimavaroja - käyttöön asiassa, johon Suomi ei ole mitenkään osallinen, mutta Suomi on EU:n budjetin rahoittaja.

Jaettakin toimivaltaa siirretään laeilla EU:lle

Jaettuun toimivaltaan sisällytetään sellaisia kohtia kuin sisämarkkinat, vapaus, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue, maatalous ja kalastus, liikenne, Euroopan laajuiset verkot, energia, taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, ympäristö, kuluttajansuoja ja yhteiset kansanterveysalan turvallisuus- kysymykset sekä teknologisen tutkimuksen asioita. Kuitenkin jokaisen näitä käsittelevien lukujen tai artiklojen alla lukee, että Eurooppa- lailla tai puitelaila vahvistetaan toimit tämän tyyppisissä kysymyksissä. Näillä jaetun toimivallan alueilla voidaan Eurooppa- lailla, puitelaila vahvistaa noita toimia. Jos kerran Eurooppa- lailla ja puitelaila vahvistetaan nämä jaetun toimivallan alueiden toimet, niin mitä jaettua toimivaltaa se on? Perustuslakiluonnoksen silmiinpistävä piirre on, että se on täynnä ristiriitaisuuksia ja sekavuutta. Vaikka maatalous- ja kalastuspolitiikka määritellään jaetun toimivallan piiriin, niin 121. artiklan 3. osassa lukee kuitenkin, että Unioni määrittää yhteisen maatalous- ja kalastuspolitiikan ja toteuttaa sitä. Siinä ei ole sanaakaan jaetusta toimivallasta vaan asia on delegoitu puhtaasti Unionille, vaikka se alkuperäisissä on sijoitettu jaetun toimivallan piiriin

Laajamittainen vallansiirto EU:lle

Asiakirjasta löytyy paljon muita rajauksia. Siellä lukee mm. "jäsenvaltiot eivät toteuta eivätkä pidä voimassa mitään toimenpidettä, joka

koskee julkisia yrityksiä tai yrityksiä joille jäsenvaltiot myöntävät erityisoikeuksia tai yksinoikeuksia ja joka on ristiriidassa perustuslain kanssa". Käytännössä se tarkoittaa esim. julkisen toiminnan asettamista kilpailun piiriin. Eli täältä tulee tietynlainen määritys yksityistämiseen tai kilpailuttamiseen. Tämä perustuslaki antaa unionille paljon laajemman toimivallan, kuin mitä näissä alkuperäisissä annetaan ymmärtää. Koko asiakirja sisältää paljon vakan ja alkoholin veron. Verrattaessa noita lukuja, havaitaan kysymyksessä olevan jatkuvasti sama summa eli 10 mrd €, joka on noin 7 % bruttokansantuotteesta. Asian ydin on siinä, että leikkauksia ei ole aiottu perua vaan verokevennyksillä viedään rahoituspohja menoleikkausten perunemiselta. Julkisten menojen kansantuote- osuutta supistetaan 7 %:lla keskieurooppalaiselle tasolle. Äskeinen veropaketti - jossa oli verokevennyksiä yhteisöveroihin 500 miljoonan euron verran toteuttaa Saksan suunnitelmaa. Tähän suuntaan vie EU-talouspolitiikka. Financial Times (17.11.03) kirjoittaa, että Euroopan komissio on joutumassa konfrontaatioon Saksan hallituksen kanssa, kun se odotetaan vaativan Saksaa tekemään 6 miljardin € (0,8 %:n) lisäjäätöt vuoden 2004 budjettiin. Saksan ministeri torjui esityksen 0,8 % lisäleikkauksesta.

Julkisten menojen leikkauksia pysyvä

Nostan esille kysymyksen, jonka kautta voimme tutkia tätä asiaa työllisyyspolitiikan näkökulmasta. Lipponen 1. hallitus teki 50 miljardin markan menoleikkaukset, jotka vuoden 2003 rahassa ovat n. 60 miljardia mk. Seurauksena on ollut mm. kuntien valtionrahoituksen

jyrkkä supistuminen. Keväällä Saksan työryhmä esitti 60 miljardin markan kevennyksiä tuloverotukseen, yhtiöverotukseen, tupakka- ja alkoholiveroon. Verrattaessa noita lukuja, havaitaan kysymyksessä olevan jatkuvasti sama summa eli 10 mrd €, joka on noin 7 % bruttokansantuotteesta. Asian ydin on siinä, että leikkauksia ei ole aiottu perua vaan verokevennyksillä viedään rahoituspohja menoleikkausten perunemiselta. Julkisten menojen kansantuote- osuutta supistetaan 7 %:lla keskieurooppalaiselle tasolle. Äskeinen veropaketti - jossa oli verokevennyksiä yhteisöveroihin 500 miljoonan euron verran toteuttaa Saksan suunnitelmaa. Tähän suuntaan vie EU-talouspolitiikka. Financial Times (17.11.03) kirjoittaa, että Euroopan komissio on joutumassa konfrontaatioon Saksan hallituksen kanssa, kun se odotetaan vaativan Saksaa tekemään 6 miljardin € (0,8 %:n) lisäjäätöt vuoden 2004 budjettiin. Saksan ministeri torjui esityksen 0,8 % lisäleikkauksesta.

Budjettikuri koskee Suomea mutta ei muita

EU:n perustuslakiin sisältyvät talous- ja rahaliiton kriteerit. Erityisesti Saksaa vaati tiukkoja kriteereitä pelätessään oman vahvan valuuttansa menettävän asemaansa talous- ja rahaliiton liittymisen seurauksena. Se haki myös kansalaisten hyväksyntää talous- ja rahaliitolle edellyttämällä, että turvataan vahva euro. Tämän vuoksi on mielenkiintoista Saksan nimenomainen toteamus, että ei tule kuuloonkaan noudattaa näitä tavoitteita. Mutta suurvaltana Saksaa saa tietenkin tahtonsa läpi. Näin Saksaa pilkkaa EU:n vakauspaketia, jonka tarkoitus on rajoittaa hallitusten lainanottoa Euroon kuuluvissa maissa. Ranskan kuten Saksan on odotettu ylittävän paketin salliman 3 % vajeen rajan

BKT:sta jo kolmantena perättäisenä vuotena. Tämä liittyy EU:n perustuslakiin siten, että sen pykäliin on sisällytetty sisämarkkinasopimuksen ohella Maastrichtin sopimus ja siihen liittyvät talous- ja rahapolitiikan kriteerit: inflaatiovakaas, valuuttavakaas, budjettialijäämän rajoittaminen ja valtion velan rajoittaminen tietyllä tasolla. Mutta sen päätavoitteena on pitää yllä hintavakautta. Euroopan keskuspankin tulee ajaa perustuslain keskeisiä tavoitteita, kuten työllisyystavoitteita, mutta kuitenkin rajoittamatta päätavoitteita, hintatason vakauden tavoitetta. Kun Lipponen ensimmäinen hallitus toteutti 50 miljardin leikkausohjelman, sen taustana oli myös se, että näin saatettiin Suomi talous- ja rahaliitto kelpoiseksi. Tämän seurauksena Lipponen hallitus epäonnistui työttömyyden puolittamistavoitteissa. Tämä on taustana sille, että Suomen hallitus nyt yhdessä Itävallan ja Hollannin kanssa vaatii Saksaa ja Ranskaa tällaisiin leikkauksimenpiteisiin, jotka ovat ristiriidassa työllisyysedon tavoitteiden kanssa.

Globaali etupiirijako laajentaa EU:ta

Vuosikymmen sitten kirjoitin useissa yhteyksissä, että Euroopan Unionin pykälään sisältyvä tulliraja hankaloittaa mm. työllisyyden hoitoa. Syy oli seuraava: Silloin Suomi asetti korkeat lopputuotteelliset, tuoda raaka- aineella oli matalat tullit Suomi saattoi tuoda raaka- aineita kolmansista maista, jalostaa niitä Suomessa ja myydä eteenpäin. Kun raaka- aineisiin tulikin korkeat tullit, niin tämä haittasi Suomen tilannetta. Itä- Euroopan maat esim. Tsekinmaa hyötyivät pitkään tästä tilanteesta, koska ne saattoivat tuoda tullaista raaka- aineita ja vapaakauppasopimuksen perusteella myydä tullivapaasti Euroopan Unionin alueelle näistä valmistettuja lopputuotteita. Nyt kun nämä Itä- Euroopan maat liittyvät Euroopan Unionin jäseneksi, he menettävät tämän edun. Mutta asian merkitys on vielä paljon suurempi. Näihin tullirajoihin on asetettu yksi poikkeus. Se on Ranska, Tanska, Hollanti ja Englantiin assosioituneet maat. Näitä ovat Tanskan osalta Grönlanti sekä Englannin, Ranskan ja Hollannin osalta näiden maiden entiset siirtomaat. Näille on myönnetty tullivapaus tuoda Euroopan Unionin alueelle tuotteita, tuoda raaka- aineita ja muita tullaista omalle alueelleen. Toisin sanoen Euroopan Unionin alue ei ole pelkästään Euroopan Unioni, johon kuuluu pian myös Itä- Eurooppa, vaan käytännössä myös Englannin, Hollannin ja Ranskan entiset siirtomaat. On tehty globaali etupiirijako, jossa näillä entisillä siirtomailla on toinenkin etu tämän tulliedun osalta. He eivät joudu alistumaan sille, että heidän toimivaltansa siirretään Euroopan Unionin elimille. Eli he saavat sen hyödyn, mutta he eivät joudu luopumaan omasta päätösvaldastaan.

**Pekka Tiainen
toim. Heikki Männikkö.**

Imperialismin uusista piirteistä

Muutos 1990-luvulla oli maailmanpolitiikassa niin nopeata, että monien asioiden osalta keskustelu tulee varmasti jatkumaan vielä pitkään eteenpäin. Joka vähänkin on tutustunut marxilaiseen yhteiskuntateoriaan ei törmää imperialismi-käsitteeseen ensimmäistä kertaa. On tarpeen sanoa, että 1990-luvun alussa hyvin monet olivat valmiit julistamaan imperialismin kuolleeksi. Mielestäni on historiassa poikkeuksellinen ilmiö, että 1990-luvun alun suuri järjestelmän muutos vei nopeasti siihen, että Yhdysvalloista muodostui yksittäinen johtava suurvalta - hegemoni - kapitalistisessa järjestelmässä. Vastaavaa tilannetta voidaan etsiä 1800-luvun puolivälistä, jolloin Englanti nousi nopeaan, teollistumiskehityksensä ja siirtomaavallan laajentamisen kautta maailman laajuisesti hegemoniksi. Tällaisen yhden hegemonin nousu on yleensä osoittautunut aika lyhytaikaiseksi historiallisesti ilmiöksi ja johtaa maapallolla aggressiiviseen politiikkaan ja sotiin.

Keinotulupääoma irrottautuu tuotannollisesta pääomasta

Ajatus imperialismin kuolemasta on marxilaisesta näkökulmasta absurdi teesi, koska se on yksi vaihe kapitalistisen tuotantotajustelun kehityksessä. On mahdollista, että tämä nykyinen globalisaatioprosessi klassisia imperialismiteroita ajatellen on muokannut ihan uudella tavalla finanssikapitalismin kehittymisen ja kietoutumisen pankkipääomaan ja juuri tällaiset ilmiöt ovat olennaisia imperialismissa. Me voidaan katsella tätä asiaa myös tällaisesta pitkästä historiallisesta jatkumosta. Vastahan tässä vuosisadan vaihdetta edeltävässä murroksessa mahdollistuu koko maapalloa kattava finanssikapitalismin levittäytyminen koko maapallon alueelle. Aikaisemmin siihen oli ollut monenlaisia esteitä. Tämä vanha siirtomaajärjestelmä oli oma kuvionsa tässä kokonaisuudessa. Lokakuun vallankumousta seuranneet 60-70 vuotta osa maapallosta oli kapitalistisen finanssitalouden ulkopuolella. Ja nyt jos katselee tätä kokonaisuutta niin vasta tässä 1990-luvun puolivälin jälkeisessä järjestelmänmuutoksessa pankki- ja finanssipääoma ja pörssiessä kiertävät pääomamassat todella irrottautuvat tuotannollisesta pääomasta. Tätä ilmiötä tähän olemme seuranneet konkreettisesti viimeisen 10 vuoden aikana ja se on muovannut maailman hyvin erinäköiseksi kuin aiemmin. Valtaosalle eteläisen pallonpuoliskon ihmisistä ei reaaliaikaisilla tiedoilla pörssiturvien kehityksestä ole mitään merkitystä henkilökohtaisessa elämässään. Mutta globaalitalouden kautta tämä mekanismi painaa jokaista, myöskin tällä eteläisellä pallonpuoliskolla. Sieltäpäin katsottuna imperialismi onkin hyvin elävä, historiallisesti muuttuva ilmiö. Eihän imperialismi

SKP:n 22.11.03 järjestämässä imperialisminseminaarissa alusti mm. tutkija dosentti Pertti Multanen. Hänen mukaansa USA:ssa tänään vaikuttavan ideologisen paatoksen taustalla löytyy myös uskonnollia perusteltu vakaumus Yhdysvaltojen oikeudesta puolustaa "sivistyneen maailman etuja barbaareja vastaan". Sama valkoisen miehen taakka pakotti aikoinaan valtaamaan vieraita maanosia sodalla ja tuomaan sivistyksen liekki väkivallalla vieraisiin maanosiin.



Pertti Multanen

tänään voi ollakaan samanlainen ilmiö, jota kuvattiin 1800-luvulla. Sitä pitää tarkastella 1900-luvun kokemuksen ja 2000-luvun alun yhteiskunnallisen kokemuksen ehdoilla. Ja nimenomaan tästä merkityksestä on pakko arvioida finanssikapitalismin koko mekanismia, myöskin Irakin sodan vaikutuksia.

Yhdysvallat "mätänevää kapitalismia"

Tämä muutos on ollut niin nopeata, että jopa tunnetut pörssikeinotellussa rikastuneet, kuten amerikkalainen Georg Soros ovat omissa kirjoissaan puhuneet kapitalismin kriisistä ja sen uhasta avoimelle yhteiskunnalle. Nykytilanne luokin imperialismiin ydinvaltojen kannalta niin kontrolloimattomia tilanteita, että se herättää levottomuutta muidenkin, kuin marxilaiselta näkökulmalta maailmaa tarkastelevien keskuudessa. Me tiedämme, että Yhdysvallat on hyvin kauan elänyt yli varojensa. Sen budjettialijäämien kasvua voidaan seurata tuolta 1970-luvulta. Yhdysvalloista voidaan klassisessa marxilaisessa mielessä käyttää termiä "loismainen, mätänevä imperiumi". Se on imperiumi, joka tarvitsee globaalien politiikkansa toteuttamiseen asevarustelun ja tätä varten resursseja koko maapallon tasolta. Dollari on toiminut toisen maailmansodan jälkeen reservivaluuttana ja laskutusvaluuttana. Se on ollut esimerkiksi illynn kaupassa keskeinen valuutta. Tässä alkoi tapahtua muutoksia vasta 1990-luvun puoliskon toisella puoliskolla. Ne paine nousivat nimenomaan etelän kehitysmaiden suunnalta, öljyn-

tuottajamaiden järjestön OPEC:in sisältä. Esintyi selvää painetta työntää dollari laskutus- ja reservivaluuttana taka-alalle ja tuoda vaihtoehtoiseksi valuutaksi vaikka euro. Tämä olisi Yhdysvaltain kannalta katsottuna merkittävä vaihtoehtoisuus, jota ei ole otettu huomioon. Tietenkään tällaisista asioista ei puhuta valtamediaassa. Perusteluna Irakin sodalle käytettiin oletettuja joukkotuhouksia ja ns. terrorismia eli väitettyjä Al Qaida-yhteyksiä. Ei imperialististen maiden johtohenkilöistä kukaan puhunut dollarin suojelemisesta sodalla, öljykauppaan liittyvän muutoksen avulla. Kukaan ei puhunut myöskään imperialismiin pidemmän tähtäimen tavoitteista joissa Irakin sodan vaikutukset ulotetaan paljon laajemmalle, kuin tämän valtion maantieteellinen alue.

Mediasodankäynti

Koskaan aiemmin ei globaalilla tasolla ole ollut mahdollisuutta manipuloida yleinen mielipide niin tehokkaasti, kun nyt 2000-luvun alun Irakin sotaan valmistauduttaessa. Tässä mielessä 1990-luvun sodat: Persianlahden sota, Jugoslavian hajoamisodot, Kosovon sota ja Afganistanin sota olivat vain harjoituksia, koska niiden yhteydessä ihmisten hämmästyminen ei ollut ollenkaan niin täydellistä. Mutta niille tutkijoille, jotka olivat pitkään seuranneet tätä globaalista muutosta, oli tämä hämähä selvästi nähtävissä. Nyt tämä mediakontrolli, jota kutsuisin yhdeksi uudeksi piirteeksi tässä imperialismiin nykyhetken politiikassa on paljolti mahdollistanut

myös sen, että kansainvälinen yhteisö pistettiin polvilleen. Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston mahdollisuudet puuttua uuteen tilanteeseen, joka Yhdysvalloissa avoimesti vuosi sitten julkistetun uuden kansallisen turvallisuusstrategian mukaan perustuu sodan käyttöön turvallisuuspolitiikan välineenä, olivat olemattomat. Tämä mediasodankäynti oli hyvin keskeisessä osassa valmistauduttaessa tähän Irakin operaatioon.

Kansainvälisen oikeuden rikottu järjestelmä

Tässä yhteydessä tulee tutkia myös aiempia keskusteluihin nostettuja termejä. Itse olen suhtautunut kriittisesti käsitteeseen "humanitaarinen interventio", jota alettiin käyttää 1990-luvun sotien yhteydessä ja jolla myös YK:n pääsihteeri Kofi Annan on operoinut. Humanitaarinen interventio, pommituskampanjat ja tällaiset asiat on nähtävä osana mediakontrollia sodan käsitteen muovaamiseksi myytävämpään muotoon. Kun ei voida myydä sotaa puhutaan erilaisista kampanjoista. Amerikkalaiset diplomaatit eivät käytä Irakin sodasta nimeä sota, vaan kampanja, "Iraqi campaign". Tämä puoli mielestäni on uusi piirre myöskin tässä imperialismiin tämän hetken kehityksessä, koska juuri tämän globaalien mediakontrollin- ja mielenpöytäsihteerin kautta pohjustetaan maaperää kansainvälisten sopimusten syrjäyttämiseksi. Irakin sota oli selkeästi ensimmäinen sota, jossa kansainvälinen oikeus täysin syrjäytettiin, koska kansainvälisen oikeuden säännöt ja myöskin YK:n peruskirjan sääökset hyvin selkeästi kieltää hyökkäyssodan käyttämisen politiikan tekemisen välineenä. Ja tähän on pitkälle menevä, syvästi kansainvälisen politiikan järjestelmää muuttava ja imperialismiin aggressiivisuutta ja militarismia mahdollistava piirre.

Peruste USA:n julistautumiselle "valituksi kansaksi"

Kansainvälisen oikeuden järjestelmää ei juuri ollut olemassa silloin, kun siirtomaajärjestelmää pistettiin pystyyn eurooppalaisten suurvaltojen taholta. Kansainliiton ja sittemmin yhdistyneiden kansakuntien toimesta on luotu nykyinen kansainvälisen oikeuden-sopimuksenvarainen suvereenien valtioiden kontrollissa oleva kansainvälisen oikeuden järjestelmä. Mutta nykytilanne kyseenalaistaa kaikki kansainväliset oikeutta ylläpitävät mekanismit, myöskin valtioiden suvereniteetin, joka on keskeinen elementti kansainvälisen oikeuden sopimusjärjestelmissä. Yhdysvaltain viime vuosina toteuttama kansainvälisen oikeuden järjestelmään suuntautuva hyökkäys ei koske pelkästään YK:n peruskirjaa tai Geneven sopimusta vaan mitä

tahansa yksittäistä sopimusjärjestelyjä, jonka Yhdysvallat katsoo itsellensä epäedulliseksi. Eli tältä pohjalta kehittyi ideologinen paatos, jossa Yhdysvallat Bushin hallinnon ytimen esiintuoman ideologisen linjan pohjalla julistautuu tällaiseksi uudeksi valituksi kansaksi. USA:ssa tänään vaikuttava ideologinen paatos taustalla löytyy myös uskonnollia perusteltu vakaumus Yhdysvaltojen oikeudesta puolustaa "sivistyneen maailman etuja barbaareja vastaan". Tämä kielenkäyttö ei paljon poikkea 1800-luvun kolonialismin ja imperialismiin kauden rasistisesta kielenkäytöstä, jossa valkoisen miehen taakka ja Euroopan sivistysvelvollisuus pakotti valtaamaan vieraita maanosia sodalla ja tuomaan sivistyksen liekki väkivallalla vieraisiin maanosiin.

"Hyväntahtoinen imperiumi"

Muutos oli nopeaa 1990-luvun alussa ja pakotti asevarustelun nopeaan lisäämiseen, koska ei voida olla niin etteikö tällainen imperialistinen politiikka nostaisi vastavoimia, joiden kontrollointi edellyttää asevarustelun viemistä ihan uudelle tasolle. Uusi asevarustelutierre kauhistuttaa monia amerikkalaisia. Tietenkin se on esillä presidentinvaalikampanjoissa, jossa panokset ovat korkeat ja käytettävät keinot sen mukaiset Asevarustelua ei myöskään ole mahdollista jatkaa nykyiseen hallintaan kautta pohjustetaan maaperää kansainvälisten sopimusten syrjäyttämiseksi. Irakin sota oli selkeästi ensimmäinen sota, jossa kansainvälinen oikeus täysin syrjäytettiin, koska kansainvälisen oikeuden säännöt ja myöskin YK:n peruskirjan sääökset hyvin selkeästi kieltää hyökkäyssodan käyttämisen politiikan tekemisen välineenä. Ja tähän on pitkälle menevä, syvästi kansainvälisen politiikan järjestelmää muuttava ja imperialismiin aggressiivisuutta ja militarismia mahdollistava piirre.

Pertti Multanen toim. Heikki Männikkö

Oikaisu

Kansan Äänessä 3/03 luettiin itsenäisen Elannon lopettamisen kannalla olleet 3.6.2003. Poissa kuitenkin olivat Tuula Haatainen, Ulpu Iivari, Merja Kuusisto, Anna-Maria Leinen, Tuovi Allen ja Matti Louekoski, Teija Asara-Laaksonen sekä Jouni J. Särki-järvi.

Irti EU:sta - Irti Natokytöksistä

Uudenvuoden tervehdykset 2003

Intimiteettisuoja takia emme julkaise tervehdyksiä verkkosivuilamme.



Kapitalistien voitot kansan käyttöön

Korean Demokraattinen Kansantasavalta - imperialismin vastavoima

Kokouksen avaukseksi Juche-aatteen opintoyhdistyksen sihteeri **Kaija Sipilä** luki KDKT:n Tukholman suurlähettilään **Jon In Chanin** tervehdyksen. Lähettiläs tervehti seminaaria ja käsitteli monipuolisesti KDKT:n tilannetta sekä selvitti mm. KDKT:n suhteita USA:han ja halua erää rauhanomaista rinnakkaiseloa USA:n kanssa siten, että tavoitteena on ydinaseeton Korean niemimaa. Suurlähettilään mukaan: "Tavoitteenamme on rauha ja ydinaseeton Korean niemimaa. KDKT on pieni maa ja USA on supervaltia. "Pikkumies" haluaa elää yhteisymmärryksessä "ison miehen" kanssa eikä missään tapauksessa halua aikaansaada ristiriitailannetta. Haluamme rauhanomaista rinnakkaiseloa USA:n kanssa, mutta USA jatkaa poliittisia, taloudellisia ja sotilaallisia pakotteita meitä vastaan vaatien meitä luopumaan ideologiastamme ja yhteiskuntajärjestelmästäme. USA:n meihin kohdistama vihamielinen politiikka on aiheuttanut koko ydinasekysymyksen.

Viime vuoden alussa presidentti Bush nimesi maamme kuuluvaksi ns. pahan akseliin ja ilmoitti, että USA oli halukas suorittamaan ennaltaehkäisevän iskun maatamme kohtaan. Sen jälkeen USA alkoi terrorismin vastaisen taistelun varjolla miehittää sotajoukkojensa avulla näitä pahan akseliksi nimeämiään valtioita. Kun hyökkäys Irakia vastaan alkoi, maailma oletti Pohjois-Korean olevan USA:n seuraava kohde. Mekin ajattelimme samoin. Tämä

Korean Demokraattisen Kansantasavallan tilannetta käsittelevä Juche-aatteen kansallinen seminaari, KDKT - imperialismin vastavoima, pidettiin 13. joulukuuta Hermannin kerholla Helsingissä. Kokouksen alustukset olivat monipuolisia ja kiinnostavia ja ne johtivat vilkkaaseen keskusteluun Korean nykytilanteesta.



Kaija Sipilä lukee KDKT:n suurlähettilään tervehdystä. Pöydän takana Juha Kieksi.

pakotti meidät tekemään valinnan sodan ja rauhan, kuoleman ja elämän välillä. Me haluamme elää rauhassa. Saavuttaaksemme tämän päämäärän meidän oli estettävä USA:n vihamielinen toiminta. Tämä oli mahdollista vain vahvan pelotteen avulla.

Korean ydinaseongelma on siis aiheuttanut USA:n meihin kohdistama vihamielinen toiminta ja sen vuoksi haluamme selvittää ongelman pohjiaan myöten ja jatkaa olemassaoloamme rauhassa USA:n rinnalla. Mikäli tätä ongelmaa ei nyt ratkaista perinpohjaisesti ydinasekysymys toinen toisensa perään tulee esiintymään tulevaisuudessa. Siis mikäli USA

antaa meille turvallisuustakuun ja solmii diplomaattisuhteet kanssamme, me voimme lopettaa ydinohjelmamme, joka on USA:n suurin huolenaihe, sekä luopua ydinvarustuksestamme sekä lopettaa ohjuskokeet ja ohjusten viennin. USA ei huomioinut vaatimus- tamme keskusteluissa ja vaati meitä ensiksi riisumaan aseemme. Tällainen vaatimus kuvaa USA:n vihamielistä toimintaa, jonka tarkoituksena on tukahduttaa meidät eikä elää kanssamme rauhanomaisesti. Totesimme, että emme ole kiinnostuneita tämänkaltaisista neuvotteluista."

Alustuksia pitivät Toveri Kim Jong Ilin teosten ystävien yhdis-

tyksen puheenjohtaja **Antti Siika-aho**, Juche-aatteen opintoyhdistyksen entinen pitkäaikainen puheenjohtaja **Pekka Rantala** ja Juche-aatteen opintoyhdistyksen puheenjohtaja **Juha Kieksi**.

Alustajana piti olla myös Suomi-Korea seuran perustajajäsen **Pentti Suksi**, mutta hänellä oli este. Sen sijaan hän lähetti kokoukselle myös terveisensä mainiten mm.: "Korea on vanha sivistysvaltio, jolla on pitkä sivistyshistoria takanaan. Juche-aatteen teorialla on pitkät juuret kansan historiassa. Täytyy syntyä historiallinen nero, joka oivalsi kulloisetkin tilanteet oikein. **Kim Il Sung** oli tuo historian esiintuoma laajanäkemyksinen, syvästi sivistynyt nero, joka pystyi näkemään myös pienet yksityiskohdat ja niiden merkityksen suurempiin kokonaisuuksiin. Kun muut väheksyivät pieniä yksityiskohtia, Juche-aate etsi juuri tuolta voimansa, sen vuoksi siitä tuli niin voimakas joukkoate, joka on kestänyt kaikki historian koettelemukset."

Antti Siika-aho alusti Juche-aatteen nykytilasta ja Songun politiikasta. Songun politiikalla tarkoitetaan politiikkaa, joka korostaa kansan armeijaa vallankumouksen eteenpäin vievänä voimana. Siika-aho totesi, että

Songun politiikan ansiosta Korean kansanarmeija on tänä päivänä erottamaton osa kansaa.

Pekka Rantala alusti Korean sodasta ja sen oikeutuksesta. Rantala totesi, että sodan mittamattomista tuhoista huolimatta KDKT sai selvittää jälleenrakennuksesta ilman kansainvälistä apua. Niin nurinkurista kuin se onkin, Korean sota oli myös amerikkalaisen liike-elämän tavoittelevalle tervetullut pristinysruiske USA:n taloudelle.

Juha Kieksi alusti Korean ydinvoimakykyisestä. Kieksi totesi, että KDKT:n keskeinen ongelma on sosialistisen leirin kaatumisen jälkeen ollut energian puute. Tätä taustaa vasten ydinvoimaloiden rakentaminen on Korean kansantalouden kannalta välttämätöntä. Sen sijaan Koreaalaiset eivät ole vastoin tiedotusvälineiden väitteitä myöntäneet, että he olisivat kehittämässä ydinaseita. USA:n uhkaukset sotilaallisesta ensi-iskusta ovat kuitenkin aiheuttaneet sen, että korealaiset on vahvistettava puolustustaan kaikin mahdollisin keinoin.

Seminaari onnitteli myös Juha Kieksiä, joka on valittu Pariisissa pidetyssä kokouksessa Euroopan Juche-aatteen komitean varapääsihteeriksi.

Esitelmät on saatavissa kokonaisuudessaan Juche-aatteen opintoyhdistyksestä osoitteesta juche.aate@saunalahti.fi.

...Yhtiöiden verotus kevenee- Jatkoa sivulta 3

Osinkoja ei verotettu kaksinkertaisesti

Holkerin hallitus otti käyttöön osinkojen verottomuuden. Se perustuu väitteeseen osinkojen kaksinkertaisesta verottamisesta, vaikka ei verosta aiemminkaan maksettu veroa. Ensinnäkin yhtiöverot ja osinkoverot jäljellä olevasta tulosta, jos maksettiin osinkoja.

Aivan samalla tavalla verotetaan palkka- ja eläketuloja ja työttömyyspäivärahoja kahteen otteeseen, kun ensin on tulovero ja sitten vielä kulutusvero. Osinkojen verottomuutta perusteltiin muiden maiden esimerkiksi ja siitä käytettiin hienolta kalskahtavaa nimeä ranskalaisittain *avoir fiscal*.

Suomessa osinkojen verottomuuden jatkuminen on ollut poikkeuksellinen etuus

Kaikkialla ei tätä *avoir fiscalia* otettu käyttöön ja siitä on yleisesti luovuttu. Niinpä Suomessa osinkojen verottomuus on ollut poikkeuksellinen etuus sen lisäksi, että yhteisöveroprosentti on ollut 29 %

eli alempi kuin palkkatulojen keskimääräinen noin 33 %, joka vastaa myös EU:n keskimääräistä yhteisöveroa. Yhtiövero on ollut paljon korkeampi Saksassa ja USA:ssa, joka ei myöskään tunne osinkojen verottomuutta.

EU:n taholta on vaadittu osinkojen verottomuuden poistamista, vaikka EU:lla ei tässä asiassa valtaa olekaan. Hallitus päättikin esittää poistettavaksi osinkojen verottomuuden osittain. Pörssi-yhtiöissä 70 % osingoista tuli verolliseksi. Pörssin ulkopuolisten yritysten kohdalla hallitus esittää verottamaksi edelleen 90 000 euroa, jos osingot pysyvät alle 9 %:ssa yrityksen varallisuudesta. Jos mennään 90 000 euron yli, veroprosentti on 28 % ylittävistä osasta. Vasta jos osingot ylittävät 9 % yrityksen varallisuudesta, siirrytään korkeampaan ansiotuloverotukseen.

Vero lasketaan henkilökohtaisesti. Niinpä kun omistuksen jakaa vaikka perheen jäsenille, jokainen saa nuo summat osinkoja verovapaasti tai pienellä verolla.

Edullisuutta suurten osinkotulojen saajien kannalta lisää se, että vuosien 2003 ja 2004 verotuksessa muutos ei vielä ole voimassa ja yhtiöiden varoja saa maksaa verovapaasti ulos osin-

koina. Tämä aiheuttaa, että maksetaan ruhtinaallisesti suuria osinkoja näinä vuosina.

Käytännössä muutokset merkitsevät, että pääosassa pieniä ja keskiuuria yrityksiä yhteis- ja pääomaverotus yhteenlaskien kevenee ja nousee vain harvoissa yrityksissä, joissa omistajat ottavat vuodesta 2005 eteenpäin ulos erittäin suuria osinkoja. Aivan pienissä yrityksissä, joissa on hyvin vähän varoja ja osinkoja maksetaan silti ulos, verotus voi nousta.

Valtio menettää veroudistuksessa

Lopputulos tästä kaikesta on, että Suomen ennätyskeveä yhtiöverotus kevenee tosiasiaa ensinnäkin. Nykyisellä voittojen tasolla yhteiskunta menettää verotuloja puolisen miljardia euroa eli kolmisen miljardia markkaa. Pakettiin on liitetty myös muita verokevennyksiä. Pääomaveron alentaminen 28 %:iin keventää vuokra-, korko- ja metsätulojen verotusta. Varallisuusverotuksen alaraja nousee 250 000 euron ja prosentti laskee 0,9%:stä 0,8 %:iin. Sukupolven vaihdoksessa lahjavero peritään 40 %:sta lahjan arvosta. On myös eräitä veronlisäyksiä.

Asuntovelallisten ja muiden velallisten verotus nousee, koska korkojen verovähennys alenee 29 %:sta 28 %:iin, koska pääomaverotus laskee. Myyntivoiton verotuksessa hankintameno vähennys 10 vuoden omistuksen jälkeen laskee 50 %:sta 40 %:iin.

Vakuutusyhtiöt nostivat eläkesäästämisestä metelin

Paljon kohua on nostettu vapaaehtoisen eläkesäästämisestä verotuksesta. Säästämisestä yhteydessä verovähennys tehdään ansiotulon sijasta pääomatulosta eli vähennyksen hyöty alenee. Vähennys lasketaan pienemmän prosentin mukaan, koska pääomaverotus on alempi kuin ansiovero. Vakuutusyhtiöt nostivat asiasta metelin, mutta tajusivat sitten, etteivät saa eläkesäästäjiä, jos haukkuvat esitystä. Metelöinnin osa syy on, että ne ovat mainostaneet verokevennyttä alkupäässä, mutta ovat jättäneet korostamatta, että eläkettä saadessa verotus on verotuksen progression takia vastaavasti kireämpää. Muutoksen jälkeen kun säästöt saadaan nostaa eläkkeinä, ne verotetaan vastaavasti pääomatuloveron mukaisesti, joka on

pienempi kuin ansiovero.

Eläkesäästämisestä verokevennyksen on suositun eniten suurituloisia. Pienituloisten eläkesäästäjiä ei saa samaa etua eikä tällaisia verokevennyksiä ole annettu esimerkiksi säästöihin aikuisopiskelun tai yrityksen aloittamiseen saati työttömille. Hallituksen eläkevakuutusesityksessä vuoden 2005 jälkeen säästettyjä varoja ei saisi nostaa eläkkeinä ennen 62 ikävuotta. Voimassa olevien sopimusten osalta tarvittaisiin pidempi siirtymäaika siten, että vanhoja eläkesäästäjiä eläkkeinä maksettaessa vero peritään ansioveroprosentin eikä alemman pääomaveroprosentin mukaan. Vaikka suurituloisia suosiva järjestelmä on perusteltua korjata, se on tärkeä tehdä niin, että oikeusturva toteutuu.

Matti Louekosken työryhmä esittää eläkesäästämisestä verokevennyttä muuhunkin säästämiseen, jolloin suurimpia hyötyjiä ovat suurituloisimmat. Miksi ei esitetä kevennyksiä pieni- ja keskiituloisille? Nämä asiat nousevat keskusteluun viimeistään valtion vuoden 2005 budjetin ja syksyn 2004 tuloratkaisun yhteydessä samalla, kun väittely yhtiöverotuksesta jatkuu keväällä, kun asia tuodaan eduskunnalle.

Pekka Tiainen

Leningrad, 7.11.2003

Venäjällä pidettiin duuman vaalit joulukuun 7. Kirjoittajamme Ville Rahikainen osallistui ennen vaaleja KTP:n ryhmän mukana Pietarissa järjestetyille perinteisille Lokakuun vallankumouksen vuosipäivän juhlille. Hän tutustui matkallaan Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen arvioihin Venäjän tilanteesta ja meneillään olevasta vaalikamppailusta. Vaalituloksista lähemmin seuraavalla sivulla.



Kuva Lokakuun vallankumouksen 86. vuosipäivän marssista Pietarissa 7.11.2003.

Joulukuun 7. päivän vaaleja varten Viktor Tjulkinin johtama Venäjän Kommunistinen Työväenpuolue liitoutui Gennadi Tjuganovin johtaman Venäjän Federaation kommunistisen puolueen kanssa. Liittolaispuolueen opportunistisesta luonteesta johtuen on VKTP:n keskuudessa esiintynyt eripuraisuutta, mutta poliittisen tilanteen Venäjällä häilyessä porvarillisen demokraatian ja diktatuurin välillä he ovat katsooneet yhteistyön tärkeämmäksi.

Vaalilista tulee jakautumaan samalla tavalla kuin vuoden 1999 vaalitus, jolloin VKTP sai puoli miljoonaa ääntä ja VFKP 15 miljoonaa ääntä. He ovat aikaisemmin esittäneet duumassa kansanäänestystä seuraavista neljästä aiheesta: yksityistämisestä, maanmyynnin rajoittamisesta, minimipalkan korottamisesta ja asuntojen vuokran säännöstelystä. Esityksen tultua hylätyksi, on syntynyt ajatus esittää nämä samat kysymykset liittoutuneiden vasemmistopuolueiden yhteisenä vaaliteemanä. Vierailumme osui kaikkein herkimpään hetkeen, koska Lokakuun vallankumouksen vuosipäivänä 7.11. alkoi virallisesti vaalitaistelu, jolloin vallankumousmarssi toimi myös heidän ensimmäisenä vaalitulaisuutenaan.

Vladimir Putinia tukeva Yhtenäisyyspuolue pelkää selvästi ideologiaa, sillä se on kieltäytynyt esiintymästä TV:n vaaliväitteilyssä. Yhtenäisyyden johdossa on mielisipäällikkö, siinä on mukana muutaman ministeriön väkeä ja armeijan päällystä, vaikka laki kieltääkin virkamiesten kuulumisen puolueeseen. He esiintyvät erilaisissa tapahtumissa ja TV:ssä kehottaen kansaa äänestämään Yhtenäisyyttä. Kun VKTP:n kahdelta jäseneltä evättiin oikeus rekisteröityä ehdokkaaksi näiden kuulussa erinäisiin organisaatioihin, kysyttiin virkailijoilta miksi Yhtenäisyyden virkamiesten eh-

dokkuus on sitten sallittu. Vastaukseksi saatiin, että kyseiset herrat ovat puolueen johtoa, eivät vaaleissa työpaikkojensa virkailijoita.

Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen pyrkimyksenä, Venäjän Federaation Kommunistiseen puolueeseen verrattuna, on paneutua parlamentin ulkopuoliseen työhön. Heidän, eli VKTP:n kansanedustajan alueella Viipurin selluloosatehtaalla oli äskettäin tapahtunut aseellinen kapina. Tehtaalla on nyt uudet omistajat, jotka yrittävät myydä tehdasta. He ovat yksinkertaisesti tuotantoprosessia valmistaakseen vain selluloosaa. Myyntiyritystä vaikeuttaa edellisen myyntiyrityksen epäselvyydet, mutta siitäkin huolimatta VKTP:n edustaja jatkaa taistelua tehtaan puolesta ja heillä onkin kolmin kertainen kannatus Viipurin alueella muuhun maahan verrattuna. Neuvostoaikaan verrattuna tehtaalla on nyt vain neljäsosa työntekijöitä, eli 700 entisen 3000 sijasta. Keskispalkka on 100 dollaria, mutta tehdas on myös paikkakunnalla ainoa työpaikka. Leningradin alueen teollisuus-työntekijän keskipalkka on noin 170 dollaria. Onhan se edistystä verrattuna siihen, että aikaisemmin Jeltsinin kaudella työläiset eivät saaneet palkkaa ollenkaan, joten luonnollisesti Putin esittelee tätä nousua palkkoissa saavutuksenaan.

Ennusteiden mukaan VKTP ei tulisi saamaan samaa kannatusta kuin vuoden 1999 vaaleissa, he tulisivat kuitenkin saamaan muutaman paikan ja he voisivat jatkaa työtä.

Paljon on puhuttu myös Naton lähentymisestä Venäjän rajoille. Jos tarkoitetaan Venäjän kansaa, niin se ei välitä asiasta, koska sillä on riittävästi ongelmia omastakin takaa. Putin katsoo uuden imperialistisen Venäjän valtion syntyneen ja Venäjän valtio taistelee hyvin kiihkaasti osastaan maail-

mankartalla. Vasemmistolaiset vastustavat tietenkin NATO:n itälaajentumista, mutta eivät halua sortua nationalismiin. Putinia ja Ukrainan presidentti Kutzmania sen sijaan yhdisti välikohtauksen järjestäminen Venäjän ja Ukrainan välisellä hiekkatormällä Krimillä. Annettuun kummankin maiden nationalistien kiihkoilua aikansa, välikohtaus on varmastikin auttanut molempia presidenttejä lujittamaan suosiotaan kohta edessä olevissa Venäjän ja Ukrainan presidentinvaaleissa.

Tällä hetkellä Venäjän ay-liike on ulkoisesti Euroopan vahvin. Virallisen tilaston mukaan sillä on 40 miljoonaa jäsentä. Se on iso ja hyvin organisoitunut ja sillä on rahaa ja omaisuutta, mutta käytännössä ay-liike ei asetu valtion tielle, vaan toimii vain valtion laulukorona. Neuvostoliitossa sekä työntekijät että työnantajat toimivat samoissa liitoissa, mikä oli tietenkin ymmärrettävää, sillä omistihän kansa itse teollisuuslaitoksetkin. Ay-liikelle muodostui Neuvostoaikana 5 miljardin dollarin omaisuus esimerkiksi virkistyslaitoksina. Neuvostoliiton hajottua uudet vallanpitäjät ostivat ay-johdon uskollisuuden säilyttämällä ay-liikkeen omaisuuden ay-liikkeen käsissä. Neuvostoaikana valtio oli vastuussa palkoista, terveydenhuollosta yms. ja ammattiyhdistysten tehtävänä oli valvoa että tämä myös toteutui. Kun siis neuvostoaikana valtio ja ay-liike rakensivat ja huolehtivat kaikesta, eivät ihmiset ymmärtäneet miksi Neuvostoliiton hajottua he eivät enää saaneetkaan itsestään selvyyyksiä muodostuneita asioita. Mutta juuri se, ettei ay-liikkeen neuvostoaikana tarvinnut protestoida, vaan keskittyä pelkästään huolehtimaan jäsenistään, aiheutti myös sen, etteivät ihmiset nyt osaa protestoida.

Viktor Tjulkinin esitelmän pohjalta, Ville Rahikainen

Leningrad

Iisakin kirkko, Eremitaasi ja Pietari Paavalin linnoitus seisovat tanakasti niin kuin ennenkin entisillä paikoillaan. Ristelijä Aurora loikoo yksin ja hyljätynä jäisessä pedissään. Sen tykit ovat vaienneet. Nevan poikki kulkee yli 300 siltaa. Vietän ystävieni kanssa hotelli Moskovossa kaihoisaa iltaa.

Astelen karvalakkimeressä suolan sohjoamaa Nevski Prospektia. Väistelen kerjäläisiä ja taskuvarkaita. On surullista katsella Venäjän petettyä ja nöyryytettyä kansaa. Hinnat juoksevat karkuun kuin Pietarin katulapset. Kosteaa pakkanaa tunkeutuu pomppaani väkisin kuin venäläinen ryöstökapitalismi. Tuskin tätä, käsittäisi edes Puškin. Poikkean suruissani kaljalle kellarikapakkaan.

Talojen seinät eivät kerro punaisesta Lokakuusta. Lenin on saanut poliittisen turvapaikan maanalaisen asemilta. Proletaarit on ajettu takaisin kaduille. Orpona länsipurina vaellan kohti kirjallisuuskahvilaa kantaen ylikansallisella brandilla leimattua muovikassia kuin maaton mies ilman neuvostopassia. Tuskin tätä surkeutta kestäisi edes Puškin.

Breshnevin aikana Neuvostoliitossa kaikki pysähtyi jopa elintarvikkeiden hinnat, työttömyys ja etniset levottomuudet. Kaksinapainen maailma oli turvallisempi ja rauhallisempi elää. Matkustelin jouluisin eri Neuvostotasavalloissa. Rauhalla vallitsi Jerevanissa, Tbilisissa, Frunzessa, Karagandassa ja Samarkandissa.

Kremlissä riehuu rottien ja välistävetäjien sota. Teurastajapresidentti pönkittää valtaansa käymällä häpeällistä sotaa. Ryöstetty kansallisuus, yksityistetty ja tuhattu teollisuus, remontoidut ortodoksisirkot, velaksiostetut länsiautot luovat säihkettä hänen kylmiin silmiinsä. Harva jaksaa verojaan maksaa. Kaikesta hyötyvät vain valtiiovarka, mafiosot ja uusrikkaat. Heille on pystytetty taivaisiin asti ulottuvat kultatikkaat.

Jätän hyvästit menneelle sirpin ja vasaran maailmalle. Lasken Aleksanteri Nevskin luostarin hautausmaalle Eino ja Lydian haudalle punaisen neilikan.

Matti Laitinen joulukuussa 2002

Venäjän vaalitulokset keskitti kaiken vallan Putinille



(6.0) ja saivat 38 paikkaa. Samoin uusi puolue Kotimaan puolesta sai vaalivoiton 9,1 % ääniosuudellaan.

Mitkään muut puolueet eivät ehdokkaitaan läpi saaneetkaan. Niinpä esim. Venäjällä länsimaista suuntausta ja uusliberalistista politiikka ajaneet Jabloko 4,3% (5,9%) ja Oikeistovoimien liitto 4,0% (8,5%) jäivät nyt kumpikin alle 5% äänikynnyksen ja putosivat duumasta.

Venäjän politiikassa on siis tapahtunut melkoinen harvennus. Heti Neuvostoliiton kaatumisen jälkeen uusia puolueita nousi kuin sienii sateella. Vielä edellisissä vaaleissa 29 puoluetta tai ryhmittymää asetti ehdokkaita ja näistä edustuksen duumaan sai 14 puoluetta, jonka lisäksi duumaan valittiin toistasataa puolueisiin kuulumatonta. Nyt vaaleihin osallistui 23 puoluetta tai ryhmää ja duumaan asti pääsi siis vain neljä. Vaalien äänestysprosentti jäi alhaiseksi, n. 56% äänioikeutetuista.

Näiden vaalien jälkeen valta on täydellisesti Putinin hallussa, koska oppositiota duumassa edustaa vain Kommunistit kaikkien muiden kolmen puolueen ollessa hänen takanaan.

Vaalien demokraattisuutta on paljon arvosteltu, koska Putin otti keskeiset tiedotusvälineet hallintaansa oman vaalipropagandansa äänitorveksi. Samalla hän pisti Venäjän länsimieliset kapitalistipiirit

kuriin, öljymiljardööri Mihail Hodorkovskin jopa linnaan istumaan, kun tämä yritti suurilla rahoillaan vaikuttaa vaaleihin.

Venäjän suunta tästä eteenpäin jää nähtäväksi. Todennäköisesti Venäjä alkaa ajaa yhä selvemmin suurvaltaseemaa itselleen. Mitään ideologiaa duuman enemmistöllä ei ole. Kaikki kolme Putinia kannattavaa puoluetta ovat populistisia puolueita. Jopa niin, että Yhtenäisen Venäjä puolue ei suostunut menemään edes television vaalikeskusteluihin paljastamaan kansalle omaa ontoutaan.

Putinin politiikka ei rakennu puhtaasti millekään ideologialle. Tavoitteena hänellä näyttää olevan Venäjän yhtenäisyyden säilyttäminen ja suurvaltaseeman palauttaminen. Putinin politiikka on eklektistä sekoitusta yhtäältä imperialistisesta suurvaltahakuisuudesta, toisaalta kovasta uusliberalistisesta politiikasta, mutta joka käyttää hyväkseen myös entisestä Neuvostoliitosta ammentuja piirteitä kuten kansan syvä halveksunta äkkirikastuneita oligarkkeja kohtaan. Tätä piirrettä edustaa myös Neuvostoliiton kansallishyminin palauttaminen Venäjän kansallishymniksi.

Kommunisteille tilanne on varmasti vaikea. Ei auta sekään, että ainakin osalla kommunisteista on ehjä marxilainen ideologia ja sille perustuva tarkoin punnittu poliittinen ohjelma. Kommunistien on otettava lusikka kauniiseen käteän ja selvitettävä, miten hankkia koko laajojen työtaitevekin kansankerrosten luottamus uudelleen, kun se on Neuvostoliiton lakkauttamisen myötä kerran menetetty.

Millä tavalla duuman kommunisteille kuuluvat 53 paikka vaaliliittoon kuuluneiden kesken jaetaan, siitä lehdellemme ei ole vielä tietoa.

EU:n perustuslaki saatava kansanäänestykseen!

Allekirjoitusten kerääminen vaatimuksena kansanäänestyksen järjestäminen EU:n perustuslaista on aloitettu. Kerääjinä on useita eri järjestöjä. Jokainen järjestö kerää nimiä itsenäisesti omilla listoillaan. Tarkoituksena kuitenkin on, että helmikuun alussa kaikkien eri järjestöjen listat kootaan yhteen ja luovutetaan hallitukselle ja eduskunnalle.

Kansan äänen julkaisijajärjestöjen listoissa on teksti: "SUOMEN HALLITUS JA EDUSKUNTA, VAADIMME KANSANÄÄNESTYSTÄ!"

EU:lle puuhataan perustuslakia, joka siirtää keskeisen päätös- ja lainsäädäntövallan Suomen eduskunnalta EU:lle ja mitätöi maamme täysivaltaisuuden itsenäisenä tasavaltana. Kansojen itsemääräämisoikeus on yleis-

maailmallinen ihmisoikeus, joka on välttämätön, että kansat voivat puolustaa sosiaalisia, taloudellisia ja kulttuurisia oikeuksiaan. Suomen kansalla tulee olla oikeus kansanäänestyksellä torjua kansan perusoikeudet kumoava EU:n perustuslaki ja puolustaa oikeuttamme päättää itse maamme asioista ja oikeuttamme pysyä sotilaallisesti liittoutumattomana puolueettomana maana."

Listoja saa EU:n Vastaiselta Kansanrintamalta soittamalla numeroihin: 050-5884159 ja 040-5643205. Listan voi myös printata EU:n Vastaisen Kansanrintaman kotisivuilta osoitteesta www.euvkr.com.

Listat palautetaan helmikuun alkuun mennessä osoitteeseen EU:n Vastainen Kansanrintama. PL 780, 00101 Helsinki.

Ihmisen Perusturva ry puolustaa niitä, joita muut eivät puolusta

Vuonna 2002 perustettu Ihmisen Perusturva ry on huolissaan pohjoismaisen turvallisuus- ja hyvinvointijärjestelmämme häviöimisestä.

Tahdomme edistää kansalaisyhteiskustelua ja yhteisöllistä toimeliaisuutta, jotka antavat meille rohkeutta ja voimaa päästä eroon taloudellisesta ja henkisestä ahdingosta.

Jos moraalimme saadaan tuhoksi, menetämme väistämättä kaikki kaikkemme. Väkivalloin ylläpidetty syrjintä on perimäisenä synnä pahoinvointimme. Yhteiskuntamoraalin jälleenrakennus-

nustyö on saatava käyntiin NYT. Suurvallat ovat tehneet vaikeaksi pienten tilanteen. Esimerkkinä EU. Viimeistään nyt on aloitettava uudistustyö.

Meillä ei ole enää varaa passiivisuuteen. Täydellinen romahdus on edessämme, ellemme yhdessä IHMISENÄ olemisen arvoa ja tarkoitusta.

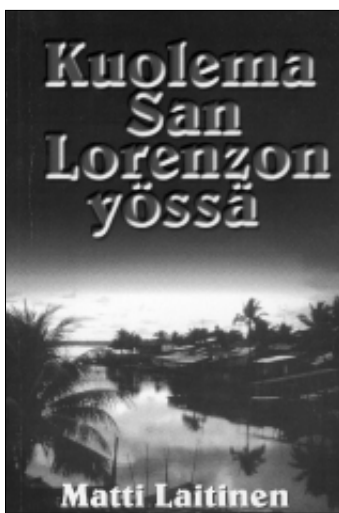
IHMISEN PERUSTURVA
Puh. 041-525 5720
ihmisen-
perusturva@suomi24.fi
Pankkiyhteys: 800014-
70827941

Kuolema San Lorenzon yössä

Poliittinen seikkailuromaani viime vuosisadan lopulta
Matti Laitinen
Pilot Kastanus 2003

Matti Laitinen on saanut julkaisuksi kolmannen romaania. Ensimmäinen niistä, 'Pyllervo Paunonen', ilmestyi v. 1993, toinen kirja, 'Kissankasvatija', viime vuonna. Kuukausi sitten marraskuussa hän sai ulos seikkailuromaania 'Kuolema San Lorenzon yössä'.

Laitisen kertomustyylillä on uudessa kirjassaan kehittynyt huomattavasti. Se on tiivistä ja lennokkaista sisältäen suuren määrän värikkäitä kielikuvia. Samalla teksti on hyvin rytmitettyä ja helpoluukuista ja aukeaa varmasti useimmille lukijoille. Uskaltaisipa melkein väittää, että nyt Laitinen on löytänyt omimman kirjoittamistapansa, tyyliinsä, jossa teksti kulkee eteenpäin erinomaisen sujuvasti. Vielä 'Kissankasvatijassa' Laitisella oli liikaa erilaisia alatyylin ilmaisuja - onhan niitä vielä tässä uudessakin kirjassa, mutta nyt ne eivät enää ole häiritseviä, vaan palvelevat tekstin mausteena muiden rikkaasti käytettyjen kielikuvien mukana. Mutta eiköhän jokaisella kirjailijalla



aina Väinö Linnaa myöten ensimmäiset kirjat ole olleet vasta "harjoittelukappaleita", kun varsinaisen osaamisen on tullut esille myöhemmin.

Kirja on, kuten takakannen esittelykin sanoo, poliittinen seikkailuromaani, jossa kolme suomalaista alta nelikymppistä miestä on päättännyt tutustua Etelä-Amerikan oloihin mahdol-

lisimman perusteellisesti. Kirjan tapahtumat kulkevat Perussa ja Ecuadorissa, välillä käydään Bolivian rajavesillä ja sitten seikkailuaan Ecuadorin viidakoissa. Takaisin reissulta palataan Kuuban kautta. Poikien matkanteko on varsin kostea ja rompipitoista. 'Kalloa pulistellaan' jokseenkin ahkerasti. He joutuvat erilaisiin pienempiin ja suurempiin seikkailuihin, useampaan kertaan suoraaniseen hengenvaaraan. Suurin vaarojen syy on, että CIA tarkkailee kundeja, ja kun nämä työntävät nokkansa sellaisiin paikkoihin mihin ei jenkkiäisten mukaan pitäisi työntä, alkaa kohtelu muuttua vähemmän viearaanvaraiseksi. Juoni on varsin lennokka, mutta johdonmukainen. Lukijalle ei jää epäselväksi, että juuri noin voisi Etelä-Amerikassa tapahtua.

Laiteisen kirjan erityinen ansio on suuri Etelä-Amerikan maiden

tuntemus. Esitellyksi tulevat maanosan intiaaniheimot historioineen, pienemmät ja suuremmat kaupungit ja asutuskeskukset salakuljettajineen ja huorineen. Huumekauppa saa kirjassa osansa. Erityisesti kirja keskittyy näiden maiden poliittisiin oloihin ja USA:n tapaan hallita 'omaan takapihaansa' riistäänsä häikäilemättä maanosan luonnonvaroja alkuperäiskansojen oikeuksista piittaamatta. Aikanaan kun Mika Waltari kirjoitti Sinuhe egyptiläistä, hän tutustui vuosikaudella muinaisen Egyptin historiaan. Melkein samaa voi sanoa Laitisesta ja hänen tiedoistaan suhteessa Etelä-Amerikkaan.

Joitakin pieniä kriittisiä reunaumautuksia kirjasta voi tehdä. Eikö esimerkiksi kirjan tarinaa olisi voinut sijoittaa lähemmäksi nykyä? Nyt tapahtumat sijoituvat Neuvostoliiton ja Gorbatsjovin aikaan 1980-luvun lopulle. Kyllähän kirjoja tehdään historiallisista aiheista, mutta silloin aikakausi on riittävän kaukana takana, ettei nykytodellisuus pääse häiritsemään kirjan kertomusta. Toinen seikka, josta voisi huomauttaa, on muutamassa kohdassa liian äkilliset siirtymiset tilanteesta ja paikasta toiseen.

Välillä lukija joutuu kyselemään, että 'mikä maa ja mikä valuutta'.

Matti Laitisella on nyt kirjoittamisen tekniikka hallussa ja häntä voi tämän jälkeen aivan täydellä syyllä tituleerata kirjailijaksi. Vielä Matilla, kuten monelta muultakin kirjailijalta, puuttuu todellisen suurromaanin aikaansaaminen. Suuret romaanit kuvaavat usein historiallisia murroskausia, kuten esim. Solohovin 'Hiljaa virtaa Don' tai Väinö Linnan trilogia 'Täällä Pohjan tähden alla'. Nyt olisi tilaus sellaiselle romaanille, joka kuvaisi Suomen alasajoja 1990-luvun jälkeisessä EU-Suomessa.

Joka tapauksessa 'Kuolema San Lorenzon yössä' on hyvä kirja ja voi toivoo - nyt kun Joulukin on tulossa, että se löytäisi tiensä mahdollisimman nopeasti Pukin konttiin, vaikka kirjailija itse ei taida Joulupukkiin juuri uskoakaan. Kirjaa kannattaa kysellä Matti Laitiselta itseltään p. 09-701 4513. Kirjan hinta on 15,90€ + postikulut.

Reijo Kataranta

Antakaa Karim El-Maanakin jäädä Suomeen!



Karim El-Maanaki on 29-vuotias Libanonin palestiinalainen, joka on joutunut koko ikänsä kokemaan syrjintää. Hän on syntynyt ja elänyt Beirutin lähellä olevalla Sabran pakolaisleirillä. Leiri tuli maailmalle tunnetuksi v. 1982, kun Israelin armeija Ariel Sharonin johdolla järjesti Sabran ja Shatilan verilöylyt, joissa surmattiin yli 800 palestiinalaista.

Sabran leiri on pinta-alaltaan muutamia neliökilometrejä ja sinne on ahdettu yhdelle neliökilometrille keskimäärin yli 16.000 ihmistä kurjiin olosuhteisiin. Leirin ylläpidosta vastaa YK, mutta ei siellä elintaso pääse kenelläkään kohoamaan. Leiriltä pääsee kyllä ulos vaikka Beiruttiin, mutta Libanonin kansalaisuutta leiriläisille ei ole myönnetty. Heillä ei myöskään ole työlupaa eikä mahdollisuutta ansaita rahaa Libanonissa.

Karim sai tarpeekseen olosuhteista. Hän ei halunnut pilata koko elämänsä leirillä asuamiseen. YK:n järjestö UNRWA oli myöntänyt hänelle henkilökohtaisen kortin. Tämän passin turvin hän lähti 14 toverinsa kanssa hakemaan parempaa tulevaisuutta länneistä. Bulgarian kautta hän lensi Suomeen, koska hän piti Suomea edistyneenä ja rauhallisena maana, jossa hänenkin ihmisoikeuksiaan kunnioitettaisiin. Niinpä hän lokakuunsa päivänä 1999 astui lentokoneesta toveriensa kanssa maan kamaralle Helsinki-Vantaan lentokentällä. Suomeen heitä ei tietenkään noin vain päästetty. Poliisit tulivat ja veivät porukan mennessään. Heidät vietiin ensin Punkalaitumen pakolaiskeskukseen, jossa alettiin miettiä, mitä ongelmalle tulisi tehdä. Tässä vaiheessa Karim El-Maanaki haki muiden mukana poliittista turvapaikkaa.

Tapausta alettiin pällotella viranomaisten kesken. Karim siirrettiin jossain välissä Punkalaitumelta Tampereen pakolaiskeskukseen. Pakolaiskeskuksissa olot olivat siedettävät. Karim pystyi liikkumaan ympäristönsään, ottaman yhteyksiä ja tutustumaan ihmisiin. Hänen tuttavaja ystäväpiirinsä Suomessa alkoi laajentua. Myös suomenkieli alkoi tulla auttavasti tutuksi. Karim oli halukas tekemään työtä. Hän oli Libanonissa toiminut maalarin ammatissa. Täällä Suomessa hän on työskennellyt arabialaisia

Suomi esitellään maailmalle oikeusvaltiona. Karim El-Maanakin kohdalla vanhat oikeusvaltion käsitteet kuitenkin putoilevat alas kuin rappaus vanhan talon seinältä. Karimilla ei palestiinalaisena ole ollut ihmisoikeudet kohdallaan edes syntymämaassaan Libanonissa. Eikä niitä oikeuksia tunnu olevan Suomessakaan, kun hänelle ei anneta mahdollisuuksia puolustaa itseään.



Palestiinalaisten leireillä olot ovat ankeat. Mitään ei ole voitu korjata vuosikymmeniä. Palestiinalaiset eivät itse pysty tyhjin käsin, työttöminä ja rahattomina itseään auttamaan, koska yli 70 ammatin harjoittaminen Libanonin alueella on heiltä kielletty. Kuva Shatilan leiriltä.

ruokatavaroita myyvässä kaupassa.

Aikaa hänen saapumisestaan Suomeen oli kulunut jo yli 3 vuotta, kun viranomaiset vuonna 2002 vihdoin tekivät päätöksen hänen kohtalostaan. Uusliberalistisessa EU-Suomessa päätös oli kielteinen. Sanonnan mukainen "maassa maan tavalla tai maasta ulos" ei toiminut Karimin kohdalla. Hän sai Libanonin kansalaisena päätöksen "maasta ulos", vaikka olisi halunnutkin elää Suomen maan lakien mukaan ja tehdä työtä Suomessa.

Kaksi poliisia lähti mukaan lennolle, kun hänet viime lokakuussa lennätettiin takaisin Beiruttiin. Mutta uudet ongelmat olivat vastassa. Libanonin viranomaiset eivät tunnustaneet häntä Libanonin kansalaiseksi vaan palestiinalaiseksi. Pienen pallottelun jälkeen poliisien lyhyt auringkoloma päättyi ja sama kolmikko, kaksi poliisia ja yksi vanki palasivat käännettyinä takaisin Suomeen.

Nyt Karim on sijoitettu Helsingin säilöönottokeskukseen, joka on sama paikka kuin entinen Katajanokan keskusvankila. Paikka on

käytännössä vankila nytkin. Sieltä ei pääse mihinkään. Ollaan monien lukkojen takana. Pääsimme yhdessä, tämän jutun kirjoittanut Reijo Katajaranta ja Karimin hyvin tunteva Tuija Hakkarainen haastattelemaan Karimia, mutta vasta sitten, kun "vanki" itse tiesi sanoa, keitä hänen vieraakseen tulee. Säilöönottokeskukseen mennessämme kaikki ylimääräiset tavarat piti jättää säilytyslokeroon. Esim. kameraa emme saaneet mukaamme, onneksi sentään kynän ja paperia, että haastattelu Karimin kanssa tuli mahdolliseksi.

Karimin selli oli hieman yli 10 neliometriä sisustuksenaan vaatekaappi, pöytä, tuoli ja sänky eikä mitään muuta. Ikkunoissa oli kalterit niin kuin vankiloissa aina on. Harrastusmahdollisuuksia säilöönottokeskuksen yleisissä tiloissa oli TV, pingispöytä ja pöytä-jääkiekkopeli. Monenlaista kielen sorinaa kuului tässä tilassa.

Kuvaavaa Suomen viranomaisen tavalle hoitaa asioita on, ettei Karim ole saanut nähtäväkseen yhtään niistä dokumenteista, mitä hänen suhteensa on päätetty. Myöskään viranomaisia edustava

lakimies ei ole tehnyt mitään selventääkseen Karimille hänen oikeuksiaan puolustaa haluaan jäädä Suomeen. Käytännön tosiasia on, että pakolaisilla, jotka on pidätetty Katajanokalle, ei ole oikeutta saada lakimiestä pakolaisneuvonnalta. Heidän asiaansa hoitaa pelkästään poliisi ja poliisin asettamat lakimiehet oikeuden kanssa. Tällainen oikeuskäsittely ei takaa pakolaisen oikeuksia. Oikeushan on jo etukäteen päättänyt mitä asiassa tullaan tekemään eikä siksi salli väliintulojoksi ulkopuolisia puolueettomia asianajajia "asioita sotkemaan". Ei uskoisi, että näin voi olla asiassa missään maassa, varsinkaan Suomessa, joka mainostaa itseään edistyneenä ja "sivistyneenä eurooppalaisena" maana.

Puolustaakseen itseään Karimin pitäisi tehdä turvapaikkahakemuksen sijasta oleskelulupahakemus, mutta miten hän sellaisen voisi tehdä, kun hän ei pääse Katajanokalta minnekään, eikä hänellä ole rahaa maksaa anomuksesta aiheutuvia maksuja, eikä hän vielä edes osaa lukea kaikkea, mitä anomuslomakkeessa suomeksi kysytään. Oleskeluluvan saaminen olisi paljon todennäköisempää kuin poliittisen turvapaikan saaminen. Viime vuonna turvapaikan hakijoita oli yhteensä 3129, joista turvapaikan sai vain 14 kiintiöpakolaista. Oleskeluluvan sen sijaan sai jo 577 henkilöä. Kielteinen päätös tuli 2312:n osalle. 431 hakemusta raukesi, koska hakijat päättivät itse palata takaisin kotimaahansa.

Karim El-Maanaki elää nyt kriittisiä aikoja; palautetaanko hänet lopullisesti takaisin Libanoniin vai sallitaanko hänen jäädä

Suomeen. Aikaa päätökselle on kolme kuukautta. Se on se aika mikä, säilöönottokeskuksessa yleensä vietetään.

Karim sanoo, että hän todella pelkää palauttamistaan takaisin Libanoniin. Tämä alue ei ole varsinaisesti sodassa, mutta Palestiinan tilan on koko viimeisen vuosisadan pahin kriisipesäke maailmassa. Alueella on monenlaisia porukoita ja tahoja, eikä tarvita kuin että yksi tällainen katsoo Karimin maasta lähtemisen vaikkapa "epäisänmaalliseksi teoksi". Tämän jälkeen hänet mahdollisesti surmataa, tai hän vain "katoaa".

Karimin maastakarkoituspäätökselle ei ole perusteita. Se on seurausta Suomen nykyisestä talouspolitiikasta. Kun kaikkialta leikataan niin sitten myös vankeinhoidosta ja siirtolaisasioista. Karim uhkaa jäädä tämän politiikan yhdeksi uhriksi. Karimilla on Suomessa ystäviä. Häntä ei jätettäisi heitteille Suomessa. Ystäviensä luona hän voisi asua kunnes hän saisi itselleen oman asunon. Myös työpaikka varmasti löytyisi, jos uusliberalistista politiikka ajava hallitus suostuisi yleensä työpaikkoja luomaan edes suomalaisille kanta-asukkaallekaan.

Suomen päättäjät: te ja kaikki monensortiset vuorineuvokset, te olette sanoneet, että Suomi tarvitsee tulevaisuudessa työvoimaa. Hyvin sympaattisen oloinen Karim El-Maanaki, jolla ei ole minkäänlaista tahraa rikosrekisterissään, haluaa tehdä työtä Suomessa ja maksaa myös veroja Suomen valtiolle. Hän haluaa asua ja olla Suomessa, ei Libanonissa, jossa häntä uhkaavat monenlaiset vaarat. Antakaa Karim El-Maanakin jäädä Suomeen.

Reijo Katajaranta

Ahmedin kohtalo

Palestiinalainen Ahmed tuli Suomeen viime elokuussa. Myös hänet löysimme Katajanokan säilöönottokeskuksesta. Hän on nuoresta iästään huolimatta sydänpotilas, aivan tietämätön kohtalostaan, ja myös henkisesti loppu. Tuskin kukaan Suomessa edes tietää, että häntä on olemassakaan - suoraan lentokentältä "säilöön", ei puhelinta, ei mitään numeroa mihin soittaa ja pyytää apua. Hänellä ei ole ketään maailmassa. Hänen ei myöskään anneta puhua puolestaan. Hänen käsketään vain olemaan hiljaa ja antamaan lakimiehen hoitaa kaikki asiat.

Pari päivää tapaamisemme jälkeen tapahtui käänne huonompaan. Ahmed siirrettiin Pasilan poliisitaloon odottelemaan kohtaloaan. Joulukuun 10. hänet karkotettiin Saksaan, joka todennäköisesti karkottaa hänet edelleen Lähi-Itään; siis vankilakerros EU-maissa ja takaisin samaan vaaralliseen tilanteeseen mistä lähti. Mikään taho ei tehnyt yhtään mitään. Pahin pettymys oli Amnesty International (Ruotsi). He vastasivat, että olemme aivan turhaan huolissamme. Heidän mielestään Katajanokan vankila edustaa hyvää humanitaarista toimintaa. Toivottavasti he itse saavat joskus tilaisuuden nauttia moisesta humanitaarisesta kohtelusta omalla kohdallaan.

Toivottavasti tämä ei jää tähän. Ahmed ei saanut nähdä Suomesta muita maisemia kuin Katajanokan vankilan ja Pasilan eristyskopin. MIKSI?

Lääkärietiikkaa vai lääkärimafiaa



Potilaiden hoitovirheet ovat nousseet julkisuudessa yhä useammin puheen aiheeksi. Yksi niiden ilmeinen syy on, että sairaaloiden työskentelyolosuhteet on ajettu yhä ahtaammalle. Lääkärikuntaa ei hoitovirheistä saa kokonaisuudessaan syyttää, mutta tilanne synnyttää myös lääkäreitä, jopa kokonaisia sairaaloita, joissa hoitovirheet salataan ja jätetään niiden uhrit heitteille.

Organisaation Uhrin ry on osoittanut alkerasti mieltään potilaan oikeuksien puolesta. Viimeksi mieltä osoitettiin Mikkelissä, joka komeilee hoitovirhetilastojen kärjessä. Kun laki potilaan oikeuksista astui voimaan 10 vuotta sitten, sen tarkoitus oli parantaa potilaan asemaa. Vaan miten kävi?

Lääkärit viis veisivat koko laista. Organisaation Uhrin ry onkin ehdottanut eduskunnalle sanktiojärjestelmän luomista lain toteuttamiseksi. Myös valvontaa on lisättävä sekä potilasasiamesjärjestelmää kehitettävä. Ei voi olla oikein, että potilasasia-

miehen virkaa toimittaa sairaalan sisältä valittu henkilö, esim. lääkäri, jonka jäävyys on ilmiselvää. Mikkelissä sairaalan hallituksen puheenjohtaja toimii potilasasiameiehenä terveyskeskuksessa ja sairaalassa pelkkä sosiaalityöntekijä. Mikkeliläiset ovatkin kokeneet järjestelmän todella puutteelliseksi ja epäoikeudenmukaiseksi. Potilasasiamehet on velvoitettu tiedottamaan laista, mutta näin ei tule tapahtumaan ennen kuin saamme ulkopuolisen työntekijän, joka oikeasti edistää lain toteutumista. Potilasliiton roolia Suomessa tulee myös uudistaa. Potilaat tarvitsevat neuvojen lisäksi

lakimiehen apua ja kirjallisten kantelujen laatijaa.

Potilaan oikeusturva hoitovirheen sattuessa on todella surkea. Kriisiapuja ei ole, potilasasiakirjat ovat usein puutteellisia ja virheellisiä sekä todistusaineistoa katoaa. Ns. asiantuntijalääkärien lausunnot ovat puoleellisia, sillä muuten ei ole selitettävissä se toiseikka, että hoitovirheistä korvataan vain n. neljäsosa.

Mikä on hoitovirhe? Se on virhe hoidossa, jonka seuraukset ovat potilaalle yhtä vakavat kuin onnettomuuteen joutuneille. Hoitovirhepotilaat vaan jätetään heitteille. Yhdistyksemme onkin perustettu tuomaan julki tätä epäkohtaa. Virheet on reilusti myönnettävä, korjattava ja korvattava. Tänä päivänä käytäntö on, että mitään ei myönnetä, mitään ei korjata korvauksista puhumattakaan. Ja kaikki perustuu sairaaseen terveydenhuoltoon asenteeseen, joka jatkuessaan on kallista yhteiskunnallemme. Nämä potilaat työllistävät vuosikausia eri viranomaisia ja lopuksi heidät vielä leimataan mielenterveysongelmallisiksi.

Hoitovirhe ei ole potilaan vika vaan merkki siitä, että potilaslainsäädäntöä ei ole noudatettu.

**Inka Svan
OUH ry puheenjohtaja**

Terveystenhoidon anoreksia HUS-alueella jatkuu

HUS:in hallitus esitti Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirille esitettyyn budjettiin 20 miljoonan euron lisäystä. Johtajalääkäri Jaakko Karvosen mukaan: "Jos hoidon tason halutaan säilyvän, rahamäärän pitäisi kasvaa kuusi prosenttia vuodessa." Myös HUS:in henkilökunta, joka kokee sairaaloiden paineet välittöminä, vaati ennen HUS:in valtuuston 11.12. kokousta voimakkaasti lisää rahaa terveydenhuollon budjettiin kannattamalla hallituksen suunnittelemaa budjetin lisäystä. Heidän mukaansa "kuntatilaukset ovat jälleen edellisvuotta alhaisemmat. HUS:in hallitus on ymmärtänyt rahan riittämättömyyden vastuullisesti rakentanut "harmaan laatikon" eli 20 miljoonan ylityksen suunniteltuun budjettiin. Tämän jälkeenkin budjetti alittaa vuoden 2003 toteutuman."

Budjettikiista ratkaistiin HUS:in valtuustossa 11.12.03. Virkamiehet olivat rakentaneet terveydenhuollon budjetin HUS:in jäsenkuntien alimitoitettujen tilausten mukaisesti. Ja kun kaikki jäsenkunnat omilla budjeteissaan karsivat terveydenhuollon menoja, myös HUS:in budjetistyksestä tuli alimitoitettu. Tähän epäkohtaan HUS:in henkilöstö siis halusi 20 miljoonan euron lisäyksen. Saamatta jäävä raha merkitsee henkilökunnan vähennyksiä, jotka ensimmäisenä

osuvat määräaikaiseen henkilöstöön. Henkilöstön tiedotteen mukaan: "HUS:in työntekijöistä noin neljäsosa on määräaikaisessa työsuhteessa. Aikaisemmat säästövuodet ovat tehosteet toimintaa ja ääriarjoille. HUS:in taloutta ei ratkaista kilpailuttamalla toimintoja tai ulkoistamalla palveluja eikä työtahtia kiristämällä. Hyvään lopputulokseen tarvitaan jokaista HUS:laista ja kaikkia ammattiryhmiä – myös määräaikaisia."

Kokoomus ja Vihreät kaatoivat lisäyksen

Valtuuston kokous 11.12. ei kuunnellut terveydenhoidon ammattilaisten vetoa, vaan lähinnä Kokoomuksen ja Vihreiden esityksiä ja äänin päättivät pitää kiinni mm. jäsenkuntien alimitoitettuihin tilauksiin perustuvasta terveydenhoidon budjettilinjasta. Lisää rahaa terveydenhoitoon ei siis herunut. Lisäraha olisi saatu noin 5500 hoitokasoa, 4700 hoitopäivää ja 14000 avohoitokäyntiä.

Kuin pisteeksi iin päälle valtuusto hyväksyi Kokoomuksen lisäponnen, joka satoi HUS:in kädet hyväksytyyn säästöbudjettiin. Sen mukaan kunnilta perittävät hinnat eivät ensi vuonna saa nousta yli kolmea prosenttia tämänvuotisista ja palveluiden laadun on säilyttävä.

Merkillisiä aikoja

Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry on toiminnassaan kiinnittänyt huomiota moneneen niin historialliseen kuin nykypäivän asiaan.

Äskettäin ilmestyi Elina Sanan kirjoittama kirja nimeltään Luovutetut. Tuo kirja valottaa kuinka maastamme luovutettiin viime sodan aikana ihmisiä fasisistisen Saksan Gestapolle. Kirja toi julkisuuteen maamme lähihistoriasta erään synkän tapahtumasarjan. Tapahtumasarjan, jota ei virallisesti maastamme ole tunnustettu. Se on vain ollut historian valkoinen läiskä vai pitäisikö sanoa musta aukko. Näyttäisi siltä, että asia on tullut monelle yllätyksenä. Eräät Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry:n perustajajäsenet tiesivät niistä asioista. He tiesivät varmasti monesta muustakin asiasta, joista maamme virallinen historiakirjoitus haluaa vaieta.

Miten muutamat, vanhat jo edesmenneet toverit, saattoivat tietää muun muassa näistä Gestapolle tapahtuneista luovutuksista? Heidän tietonsa perustuivat pitkälti toimintaan maanlaisessa vastarintaliikkeessä. Muutamia heistä toimi esimerkiksi pääsääntöisesti maastamme olevaa saksalaista armeijakuntaa vastaan. Nuo toverit eivät puhuneet sodan jälkeen teoillaan, ehkä suojaatukseen meitä ja muita. Jotain kuitenkin aina silloin tällöin heidän huuliensa välissä tihkuu meidän nuorempien korville.

Lähinnä merimiesten keskuudessa eläneen vastarintaliikkeen toverit, tiesivät yhtä ja toista Suomen ja Saksan välisistä kuljetuksista. Todennäköisesti he jopa onnistuivat pelastamaan muutamia ihmisiä varmalta tuholta. On tervetullutta maamme poliittisen johdon taholta, että asia on päätetty selvittää. Asian selvittäminen on kieltämättä näin pitkän ajan jälkeen vaikea tehtävä. Asian selvittäminen on annettu professori Heikki Ylikankaalle, toivomme hänen onnistuvan vaikeassa selvitystehtävässä.

Tämäkin asia olisi ollut suotavaa selvittää aikanaan eikä vasta nyt myöhemmin. Ja mieluummin ennen kuin maailmanlaajuisesti natsirikoksia selvittävä säätiö puuttuu asioiden kulkuun. Toivottavasti tässä yhteydessä laajennetaan tutkimuksia tarpeeksi paljon ja selvitetään muun muassa monen suomalaisen merimiehen kohtalokkaat internoinnit toisen maailmansodan aikana niin Saksassa kuin Englannissa ja muualakin.

Sanotaan, että historia toistaa itsään aina uudelleen ja uudelleen. Näin näyttäisi äkkiseltään katsottuna monesti tapahtuvankin. Toivottavasti ei tämän päivän perustuslain muutokset toista tuota aikaisempaa tapahtumasarjaa. Ollaanhan maamme perustuslakia muuttamassa suuntaan, joka sallisi maamme kansalaisten luovuttamisen toiseen maahan sen maan rikoslainsäädännön perusteella.

Entäpä millä estetään maamme kansalaisten luovuttaminen sieltä kolmanteen maahan. Eräät kansanedustajat ovat hurskastellen vaatineet

lain perusteluihin selvää kieltä luovutuksesta kolmanteen maahan. Hyvä niinkin, mutta ainoa tapa käytännössä estää tuo luovutus kolmanteen maahan on pitää nykyinen perustuslaki muuttamattomana voimassa.

En voi ymmärtää, mitä varten maamme kansalaisia pitäisi luovuttaa toiseen maahan toisen maan lainsäädännön perusteella? Ajatellaapa nyt esimerkiksi tapaus, että jossain Euroopan maassa olisi sodan vastustaminen kriminaalisoitu. Voidaanko silloin esimerkiksi vaatia maamme kansalaisten luovuttamista ulkomaille tuomittavaksi jos vastustamme tuota lainsäädäntöä? Tähän tuo ei ole mahdollista, mutta huomenna se saattaa olla perustuslakien tehtävän muutoksen nojalla mahdollista. On muistettava, että perustuslain ja muun lainsäädännön noudattaminen ja tulkinta on vain ja ainoastaan vallassa olevan kädessä. Historiassa on liian monta opetusta, että tarpeen vaatiessa on lajeja tulkittu miten se on kulloistakin hallitsijaa miellyttänyt.

Otetaanpa kotomaastamme esimerkki hiljakkoin tapahtuneesta maamme lakien tulkinna. Helsingin Sanomissa oli 9.11.2003 uutinen niin sanotusta Kotkassa toimineesta Punaisesta talosta. Edellä mainitun lehden yleisön osastolla asiantuntijana Markku Fredman puuttui kriittisesti poliisin käyttämiin pakkokeinoihin. Pakkokeinoja tässä tapauksessa olivat telekuuntelu ja televaivonta.

Markku Fredmanille vastasi muutama päivä myöhemmin rikosylikomisario Keijo Kolsi. Kolsi oli toiminut em. rikosjutun tutkin-

nanjohtajana. Otan tähän suoran lainauksen Keijo Kolsin kirjoituksesta Helsingin Sanomien yleisön osastolla: "Fredman kirjoittaa, että laki ei salli puhelinkuuntelua paritusrikosten tutkinnassa ja toteaa, että pakkokeinoon kontrolli on pettänyt, koska tuomioistuimien on ymmärtänyt kuuntelun. Kontrolli ei ole pettänyt. Käräjäoikeus myönsi telekuuntelun epäillyn törkeän huumausainerikoksen tutkintaan. Tämän tutkinnan yhteydessä tuli laillisesti hankittua näyttöä myös paritusrikoksista, joita tutkittiin ns. Punaisen talon juttuna."

Niinpä niin. Epäillään törkeää huumausainerikosta ja kuullaan jotain muuta. Uskoo ken uskoo enää poliisin vilpittömyyteen.

Aikoinaan, 1960-luvulla, kun me silloiset nuoret vastustimme rukouslauantaiden viettoa, kohtasimme poliisiviranomaisten taholta Helsingin Espan puistossa pampua ja muita kasvattavia menetelmiä. Näiden niin sanottujen punaisten lauantaiden viettämisen kylkäänsä syntyi maamme viranomaisen keskuudessa eräs tärkeä periaate, periaate joka sulkee pelastusviranomaiset järjestyksen ja kurinpitokoneiston ulkopuolelle. Tuo periaate syntyi kun eräs nimimies innostui hajottamaan nuorten rukouslauantailaisuuden paikallisen VPK:n paloruksujen voimalla. Tapahtumien jälkiselvittelyssä syntyi ministeriön johdolla periaate, että pelastusviranomaisia ei saa käyttää mellakkapoliiseina. Kielto perusteltiin ajatuksella, että pelastusviranomaisiin täytyy pystyä

luottamaan joka hetki ja kaikissa olosuhteissa, että he toimivat humanitäärisistä lähtökohdista.

Tuo edellä mainittu luottamus pätee myös sairaanhoitohenkilökuntaan. Äskettäin Maasta karkotetun ukrainalaisperheen huumaamisjuttussa on tapahtunut pahin mitä voi tapahtua. Voiko tavallinen ihminen luottaa poliisivankilan sairaanhoitohenkilökunnan vilpittömyyteen. Tuohon edellä mainittuun periaateeseen, että henkilökunta toimii joka hetki ja kaikissa olosuhteissa puoleuttomasti, humanitäärisistä lähtökohdista eivätkä ole osa väkivalta-koneistoa. Tuossapa on kysymys ratkaistavaksi. Tässä ei auta nyt edes ministeriöiden ja poliisiviranomaisten selitykset kuinka sairaanhoitaja on toiminut lääkärin ohjeiden mukaan.

Oma kysymyksensä on, että miksi tuon perheen palauttaminen oli maamme viranomaisille niin tärkeä, että kostilla millä tahansa se oli saatava pois maastamme.

Toivotan kaikille lukijoille niin omasta kuin Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry:n puolesta oikein rauhallista joulun aikaa ja hyvää valoisampaa uutta vuotta. Tehkäämme vuodesta 2004 muuttosuos.

Timo Kangasmaa

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

EU-sadut jatkuvat

Ennen EU-kansanäänestystä maamme parhaat satsuedät ja tädit ylittivät usein itsensä koettaessaan saada suomalaiset äänestäjät EU:n kannalle. Kenellä on tallessa tuon aikuisia brosyreja voi huvitaa lähimmäisiään antamalla luettavaksi lehtiä ja mainoksia. Mitkä lupaukset olivatkaan sieltä mielikuvitusmaailmasta parhaimmista? Valinta on runsauden takia vaikeaa, mutta lienee tuo EU:n tuoma 100.000 uutta työpaikkaa yksi.

Kyseinen luku on jollain tavoin muuttunut perinteeksi. Kaikeksi muuksi paitsi Rooman paaviksi pyrkivä Lipponen lupasi tuon määrän ja uusi pääministeri ei halua olla Paavo huonompi. Ehkä toiseksi paras oli erään SAK:sta suojatyöpaikan saaneen ay-toimitsijan lausunto: Sota on EU:n liittymisen vaihtoehto. Tietävästi ko. henkilöä ei ole vielä kukaan toimitettu lääkärin vastaanotolle.

Jo ennen kansanäänestystä näytti norjalaisten mukaantulo mahdolliselta. Siksi Norjaa koh-

taan ladeltiin karmeita uhkakuvia EU:n ulkopuolisesta elämästä. Lähinnä luvassa oli vain nälkää ja kurjuutta. Norjalaisten kalanjalostustehtaiden piti siirtyä Utsjoelle. Kyselin paikkakunnalla käyneiltä montako tehdasta on tullut Utsjoelle. Yhtään ei kuulema. Yksityiset ja eräät kirjoittajatimit vaan jaksavat kertoa Norja-satuja edelleen. Ellemme olisi EU:ssa suunnittelisimme olemattoman pienellä kotimarkkina-alueella. Näinkö on Norjassa? Suuresti epäilen. Maailman kansoista on suurin osa ulkopuolella eeuun ja kauppa käy silti. Jos Suomessakin tehdään laadukkaita ja hintakilpailukykyisiä tuotteita niin varmasti kelpaavat maailman markkinoille.

Kun edellä mainittu kansanäänestys oli pidetty jo edellä mainittu ei-paaviksi pyrkivä mies lausahi tyimekkäästi: Nyt loppui isäntien uho. Tämä oli kiitos Esko Aholle ja Heikki Haavistolle joiden ansiosta olemme osan kansaa ylistämässä ja osan kansaa kiroamassa EU:ssa.

Joku voi kuvitella maatalouden tukemisen loppuneen Suomessa EU:n myötä. Kävi päinvastoin. Nyt tuemme jopa Etelä-Euroopan oliivinviljelijöitä, jolle EU-byrokratiin pettäminen on taiteenlaji. Ensi kesän EU-vaalissa voitaisiin kysyä suomalaisilta: Haluatko Suomen eroavan EU:sta? Silloin minäkin menisin uurnille. Jonkun mielestä kansanedustajien pitäisi päättää ns. tärkeistä asioista. Tämä perustunee lapselliseen uskoon kansanedustajan suuremmasta älystä meihin rupusakilaisiin verrattuna. Kansanedustajan älykkyysomaaäärää ei tutkita, riittää kun on omaa tai vierasta rahaa vaalitaisteluun ja julkisuutta vaikka käräjillä hankittu. Nykymaailmassa on huumoria turhan vähän. Minulle EU on ehtymätön huumorin lähde.

**Reino Welling
Jämsänkösken**

Tarvitaanko Suomen uusi työväenpuolue?

Keväällä pidettyjen eduskunta-vaalien ja äskeisten HOK-Elannon vaalien tulokset osoittivat jälleen, että ne voimat, jotka pyrkivät hakemaan nykyisen uusoikeistolaisen politiikan vastaisista lähtökohdista yhteiskuntapolitiikan muutoista, eivät ole kyenneet parantamaan asemaansa. Eduskuntavaaleissa tähän eivät kyenneet erillisinä esiintyneet KTP (0,1%) ja SKP (0,8%) eikä myöskään erilaisten EU:n vastaisten järjestöjen liittona esiintynyt Muutosvoimat Suomi (0,4%). Samaten HOK-Elannon vaalien osalta voidaan todeta, että vaaliliitot, joissa kommunistit olivat mukana, jokoivat lähes pelkästään entisten kommunistien perintöäänä. Tällä kannatuksella ei yhteiskuntakehitystä käännetä muutosraalle.

Viime vuosisadan alussa työväenliikkeen nousu ja poliittisen vaikutusvallan kasvu johtui siitä, että työväenliike pystyi kokoomaan suuria joukko-voimaleita kuten Sosialidemokraattinen puolue 1900-luvun alussa ja SKDL toisen maailmansodan jälkeen. Silloin näiden puolueiden toimesta saatiin suuria yhteiskunnallisia uudistuksia aikaan, koska ne osasivat erottaa kapitalistien ja työväenluokan edut toisistaan.

Työväenliikkeen kokemaa tappio toisaalta 1990-luvulla ja sen jälkeen taas ei ole johtunut siitä, etteikö entisillä työväenpuolueilla SDP:llä ja Vasemmistoliitolla olisi ollut riittävästi kokoa; työväenliikkeen saavutusten menettämisen on johtunut siitä, että nämä puolueet ovat unohtaneet perimmäisen tehtävänsä, kun ne ovat liittyneet porvariston rinnalle nykypoliittikan tukijoiksi yhteiskunnan valtuutetuille.

Näiden perinteisten työväenpuolueiden vasemmalla puolella on aito työväenliikkeen etuja ajava oppositio, mutta se on

pirstoutunut pieniksi ryhmiksi, joista yksikään ei kykene nykyisissä oloissa yksinään muodostumaan todelliseksi oppositioksi nykyiselle kapitalismille.

Me Kansan äänen julkaisijajärjestöjen (EU:n vastainen kansanrintama, Kommunistien liitto ja SFT) ympärille keskittyneet voimat olemme jo pitkään esittäneet, että nykyistä uusoikeistolaisista, imperialistista EU- ja NATO-suuntausta vastaan tulee kehittää voimakas demokraattinen yhteisrintama. Tämä ajatus perustuu kommunististen ja työväenpuolueiden vuosikymmenten kokemuksen kapitalisminvastaisesta luokkataistelutaktiikasta. Sen ensimmäisenä päämääränä tulee olla kapitalismin demokraatisoiminen ja suurpääoman eristäminen. Tämän mukaisesti olisi koottava yhteen kaikki ne voimat, jotka näkevät ensisijaiseksi tavallisen kansan aseman parantamisen ja nykyisen röhkeän ihmisiin kohdistuvan riiston lopettamisen.

Olemme todenneet, että perinteiset kommunistiset puolueet eivät piristä loituneina monestakaan syystä johtuen voi yksin suorittaa tätä tehtävää, mutta kommunistit ovat kyllä keskeisessä asemassa tämän tehtävän organisoinnissa. Tällainen organisaatio ei korvaisi kommunistista puoluetta, jollainen on kaikissa olosuhteissa tarpeen marxilaisen yhteiskuntapolitiikan ja teorian tutkijana ja soveltajana.

Tällä hetkellä eri puolilla maailmaa monien pienten kommunistipuolueiden ongelmana on siinä, että ne eivät tunne kommunististen ja työväenpuolueiden meille perinnöksi jättämää luokkataistelutaktiikkaa. Myös meillä Suomessa KTP keskittyy vain oman profiilinsa nostamiseen. SKP antaa itsestään kuvaa demokraattisena joukkoliikkeenä, mutta niin, että SKP pyrkii itse olemaan demokraattinen joukkoliike.

Muutosvoimat Suomi perustettiin erilaisten järjestöjen yhteistyöjärjestöksi, mutta Muutosvoimat Suomen ongelma on edelleenkin siinä, että se ei ole ollut kovinkaan laajapohjainen.

Antimonopolistinen rintama tarvitsee tuekseen vahvan panoksen työväen suunnasta. Meillä ei ole tällä hetkellä laajaa työväenluokan kannatusta nauttivaa työväenjärjestöä/puoluetta, joka suuntautuisi nykyisen politiikan muuttamiseen ja yhteiskunnan demokraatisoimiseen. EU:n vastainen liike on siinä mielessä lähellä tällaista tavoitetta, että nykyisen uusoikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan muuttaminen on sama asia, kuin EU:n hajoaminen. Mutta EU:n vastainen liike ei kykene profiloitumaan laajaksi työväenliikkeeksi.

Siksi viime aikoina on monissa yhteyksissä herätetty esiin kysymys, että tulisiko meille luoda työväenjärjestöä/työväenpuolue, joka ottaisi tehtäväkseen nykyisen uusoikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan muuttamisen ja demokraatisoimisen työväenluokan lähtökohdista. Ohjelmaltaan tällaisen puolueen tulisi olla sellainen, että sen sisään mahtuisivat kaikki kommunistit ja kaikki palkan-saajien lähtökohdista todellista muutosta haluavat yhteiskunnalliset voimat. Lähtisimme ikään kuin hakemaan vauhtia sieltä Suomen Työväenpuolueen alkulähteiltä.

Tähän kysymykseen pyydämme lukijoidemme mielipiteitä, jotka pyrimme mahdollisuuksien mukaan julkaisemaan Kansan äänessä. Lähetäkää tätä koskevat mielipiteet ja kirjoitukset os. Kansan ääni, PL 780, 00101 Helsinki

Toimitus

Aaveita Euroopan yllä.

Jo 1800-luvulla olivat kommunismin aaveet vieneet yönet monilta kapitalisteilta ja feodaalieroilta. Nykyisin on sosiaalilifoorumeita ja paikallisia mielenilmaisuja työpaikkojen, sairaaloiden ja koulujen lopettamisesta muun muassa. Köyhäinhuolait tai pikemminkin käytäntö ovat saaneet aikaan levottomuuksia.

Kuten jo 1800-luvulla todettiin, niin kehitys ei pysähdy kapitalismin, vaan on pitävästi todistettu, että sosialismi seuraa kapitalismia. Samoin kuin 1800-luvun levottomuudet ennakoivat tulevia muuttoksia yhteiskuntaelämässä, niin nykyiset mielenilmaukset ovat alkusoittoa tuleville muutoksille.

Mitä sitten vielä puuttuu? Aivan samat tekijät kuin yli sata vuotta sitten, poliittinen järjestäytyminen. Vasta perustettu Kommunistien liitto voisi olla ehkä alku uuteen aikakauteen. Liitossa ei ole sisäisiä jännitteitä, kuten monissa vasemmistoryhmissä on tänä päivänä. Siellä ei ole sukupolven vaihtumisongelmia. Alku on tietysti hankala, mutta omat kokemukseni katutyöstä viittaavat siihen, että kasvupohjaa on ole-

massa, niin Suomessa kuin Ruotsissakin.

EU on luonut sen perustan, jonka vastustamiselle voidaan luoda pohja laajalle yhteisrintamalle ja kommunistien aktiivinen taistelu tulee varmasti näkymään myös parantuneessa poliittisessä järjestäytymisessä.

Marraskuun lopussa on ollut laajoja kansanliikkeitä pitkin Eurooppaa sosiaalisesta alasarjasta. Itse olen todennut niitä Tukholmassa erikoisesti sairaanhoidon supistuksia vastaan ja Helsingissä palvelutalojen yksityistämistä vastaan. Joten käyttäisin Mark Twainin kuulua sanontaa, että huhut hänen kuolemastaan ovat ennenkaisia, niin myöskin huhut kommunismin kuolemasta ovat taatusti ennenkaisia. Jo yli sata vuotta sitten todettiin, että tuotantotapa määrää työväenluokan järjestäytymisen. Kun kaikki on yksityistetty ja kaikki yritykset ulosliputettu, niin siinä ei sitten auta paljoakaan Lipponen ja Halosen kriisinhallintajoukot tulipa ne nyt sitten Natosta tai EU:sta. Näikää ei voi poistaa aseilla.

Wäinö Pietikäinen

Älkäämme suostuko alistaviin menetelmiin

Kapitalisti sanoo perusteluinaan omalle vallalleen, "että parempien voidessa hyvin, niin kaikki me voimme silloin paremmin". Tämä väite sisältää juuri tämän tärkeän viestin, että "ME" kapitalistit olemme niitä hyviä, jotka luomme työpaikkoja, ja siis sitä hyvinvointia. Ja juuri tähän kohtaan tulee vastaisku suunnata, sillä tämä valhe tulee paljastaa, jossain muuten niin tankkaamalla sitä miljoonakertaa, niinkuin on tankattu ulkoa uskonnon ja yhteiskuntaopin läksyjä.

Sosialidemokraatti näkee tämän saman kysymyksen kapitalistin kanssa samalla tavoin, mutta hän näkee siinä myös oman dyykkaajan paikkansa!!

Suomi sanoo EU:ssa, sakotetaan näitä parempia, Saksaa ja Ranskaa, mutta tässä logiikka siis petää. Saksaa ja Ranskaa tulee

senijaan tällä kapitalistisella logiikalla tukea saavuttamaan vahvempi asema, niin mekin voimme jälleen paremmin. Mutta kuinka tämä väite käytännössä siis toteutuisi, sitä ei enää kerrota.

Mitenkä tämä kapitalistinen logikka korreloi kapitalistisen Suomen esiintymistä, meidän vaatiessamme EU:n määriämiä alinäämää sakkoja maksuun, ko. mailta??

Tämähän on muuten sitä sama dyykkaamis logiikka, joka tässä toimii... me luomme hyvinvoinnin ja meidän murusista sinun Suomi tulee myös elantosi saada, muutoin et saisi sitäkään!!

Älkäämme siis herraparatkoon suostuko alistaviin menetelmiin, vaan paljastetaan ne ja kerrotaan kaikille ystävillemme.

Hannu Rainesto

Maahan kunnan yleislakko!

Päivän työnsesaus on pelkkää kosmetiikkaa, jolla tuskin saavutetaan mitään. Säätöt ja leikkaukset jatkuvat irtisanomisineen ja rosvokapitalistit nauravat. Pitkäaikaistyöttömille on luvassa vain harmaita hiuksia. EU:n rosvoparoniitit tarvitsevat halpatyövoimaa ja tarjoavat viidettä sekä kosmetiikkaa passiivoituneelle orjankansalle. Pudotuspeli työpaikoilla kilpailuttaa työntekijöitä, eikä vanha kunnan toveruus ja henki elä. Pankaa itsenne liikoon

toisten puolesta pelkäämättä oman työpaikkamme menettämistä. Työtä ei ole haluttu jakaa eikä työaika lyhennetty. Pätkätyö ei ratkaise mitään, eikä kuntouttava työtoiminta ole juuri muuta kuin hämäämistä. Työstä oikea palkka ja sijoittajat ja keinottelijat aisoihin, jotka eivät päiväkään ole työtä tehneet.

**Uuden vuoden toivotuksin
nimim: Nukkumatti**

Tukea **Kansan äänelle**

Hannu Kautto, 40,00e; Tarja Männikkö 18,00e; Esko Auervuolle 21,25e; Heikki Männikkö 12,00e; Pentti Auervuolle 10,50e; Timo Nieminen 24,00e; Kalevi Wahrman 5,00e; Reijo Katajaranta 10,00e; Vili Lehtoranta 3,00e; Paavo Junttila 25,00e; Armeijaton Suomi 130,00e; Vuokko Kangas 3,00e; Flikka Haagasta 8,00e; Hannele Salava 3,00e; Kartanon herra 3,00e; Lipaskeräyksestä tilittänyt Waino Pietikäinen 69,90e.

OKO 554114-227966



Kansan äänen julkaisujärjestöjen jäsenet kävivät 6.12. jälleen kerran Eläintarhassa sijaitsevalla Valtakunnallisella punaisten muistomerkillä. Tilaisuudessa puhunut SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa sanoi muistomerkillä mm. seuraavaa:

"Tiedämme kaikki, ja jokainen meistä on tavalla tai toisella saanut tuntea nahoissaan, mitä maamme siirtyminen eurotasavallaksi on merkinnyt. Liittämällä maamme osaksi EU: n rahaliittoa luovutettiin siinä yhteydessä maamme taloudellinen itsemääräämis-oikeus ulkomaille. Euroon liittymisen myötä näyttää jääneen ainoaksi mahdolliseksi keinoksi säädellä kilpailukykyä tekemällä työttömiä ja alentamalla palkkoja. Samanaikaisesti kun tuotantolaitokset omistava kansallinen ja ylikansallinen pääoma kerää maastamme ennätysvoittoja. Eli työssä olevan työläisen selkänahasta nyljetään yhä suurempia voittoja hiostuksella, matala-palkkausudella, päätöksillä, pelolla joutua työttömäksi jne.

Samanaikaisesti puretaan sosiaaliturvaa kaikilla sen sektoreilla sekä nostetaan eläkkeelle siirty-

misikää.

Suunta on kohti alastonta kapitalismia, kapitalismia, jossa työläisestä puristetaan kaikki mehut ulos. Ja mehun puristamisen jälkeen nakataan tuo työläinen, kuin tyhjäksi puristetun hedelmän kuoret rosakatunkiolle kaikkensa antaneena, rosakatunkiolle, ilman mitään sosiaali- tai muuta turvaa.

Tähänkö tasavallassamme ollaan todella menossa? Ikävä kyllä kaikki valtiovallan toimenpiteet viittaavat siihen suuntaan.

Maamme ammattiyhdistysliike, jonka pitäisi olla työväenluokan edustaja ja taistelija, on tällä hetkellä täysin hampaaton. Tässä tilanteessa ei riitä jotkut SAK: n johdon esittämät keskustelut isäntien kanssa, ei varsinkaan keskustelut, jotka käydään periaatteella, että elköö nyt hyvät isännät tehkö lisää työttömiä.

On ryhdistädyttävä ja astuttava taistelun tielle, jossa kamppailaan maamme irti taloutemme tuhoavasta rahaliitosta. Maamme itsenäisyytemme on palautettava irrottautumalla EU:sta sekä maamme on pidettävä irti kaikista sotilasliittokytkennoistä."

Kansan äänen toimintakalenteri vuodelle 2004

Kansan ääni ja KTP:n Helsingin piirineuvosto tulevat toimimaan vuonna 2004 seuraavan suunnitelman mukaan. Esitettyyhin päivämääriin saattaa tulla muutoksia ja monet vielä päätöksiä vailla olevat asiat, kuten EU- ja kunnallisvaalit, tulevat lisäämään uusia päivämääriä toimintakalenteriin.

Helsingin Lähiradio kahden viikon välein:

- 14.01.2004
- 28.01.2004
- 11.02.2004
- 25.02.2004
- 10.03.2004
- 24.03.2004
- 07.04.2004
- 21.04.2004
- 05.05.2004
- 19.05.2004
- 20.06.2004
- 16.06.2004
- Kesätauko
- 11.08.2004
- 25.08.2004
- 08.09.2004
- 22.09.2004
- 06.10.2004
- 20.10.2004
- 03.11.2004
- 17.11.2004
- 01.12.2004
- 15.12.2004
- 29.12.2004

Kansan äänen valmistuminen Yht. 6 numeroa

- nro 1: ma 23.2.2004
- nro 2: ke 14.4.2004
- nro 3: ma 31.5.2004
- nro 4: ma 23.8.2004
- nro 5: ma 4.10.2004
- nro 6: to 16.12.2004

piirineuvosto

- 6 kokousta
- ma 16.2.2004
- ke 14.4.2004
- ma 24.5.2004
- ma 16.8.2004
- ma 27.9.2004
- ke 8.12.2004

Helsingin Lähiradion lähetykset taajuudella 100,3 MHz tulevat joka toisena keskiviikkona kahden viikon välein klo 19-19.30.

Kansan ääni taitetaan valmiiksi taulukossa esitettynä päivänä. Lehteen tulevan materiaalin tulisi olla n. 5 päivää aikaisemmin toimituksella.

Piirineuvoston kokoukset pidetään kalenterin osoittamana päivänä klo 18.00 Heikki Männikön kotona.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman ja SFT:n kokouksista ja toiminnasta ilmoitamme erikseen.

SFT toimii

SFT järjestää opinto ja jäsentilaisuuden Hermannin kerholla, Hämeen-tie 67 lauantaina 17.1. klo 13.00

SFT järjestää Luokkasodan syyttämisen merkeissä muistokäynnin Malmin hautausmaalla su 25.01.-04, jossa laskemme kukat punaisten ja viime sodassa teloitettujen muistomerkeille. Kokouksen klo 11.00 Malmin hautausmaan portilla.

SFT järjestää muistokäynnin Eläintarhan valtakunnalliselle punaisten muistomerkeille ti 27.01.04 klo 17.00. Muistakaa ottaa järjestöliiput mukaan.

SFT Lähiradiossa 100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

keskiviikkoisin klo 19.00-19.30

Juche-aatteen opintoyhdistys - The Society for Study of the Juche idea

Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444 juche.aate@saunalahti.fi Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

JULKAISIJAT:

Kommunistien Liitto ry, EU:n Vastainen Kansanrintama ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja 050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm Muut 1€/pmm

Tili:

OKO 554114-227966 PAINOPIIKKA: Kangasalan Lehtipaino

EU:n vastainen kansanrintama ry

www.euvkr.com euvkr@kaapeli.fi

Muutosvoimat Suomi rp

www.muutosvoimat-suomi.fi muutosvoimat@kaapeli.fi

Kommunistit ry

http://kommunistit.cjb.net/

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan www.kominf.pp.fi

Sähköposti: kominf@kominf.pp.fi

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille englanninkielisille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.

PL 66, 00841 Helsinki p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan äänen puurojuhla

Hermannin kerolla, Hämeentie 67 perjantaina 29.12.2003 klo 18.00

Avaus ja juonto: Pekka Tiainen Puorpuhe: Timo Kangasmaa Menneen vuoden kronikka: Reijo Katajaranta

Konnakööri esiintyy Runonlausuntaa Bertta Laine Glögiä, kakkukahvit, tinanvalantaa, arpajaiset yllätysohjelmaa

TERVETULOA!

Järjestää Kansan äänen julkaisujärjetöt



Arnold Schwarzenegger - uusi takaisku demokratialle Yhdysvalloissa

Arnold Schwarzenegger on ns. toimintaelokuvien filmitähti, mutta politiikassa hänen asiantuntemuksensa lienee varsin olematon. Lihaksiaan hän on kasvattanut doping-aineilla. Kysyä sopii, pärjääkö hän pillereiden avulla myös politiikassa. Ainakin kapitalistipiirit USA:ssa uskovat Isoon Arsaan aivan kuten uskoivat aikoinaan Ronald Reaganiin.

Kalifornian kuvernöörinvaaleissa vei suurimman osan huomiosta - ja äänistä - osavaltion seuraava johtaja vuosiksi 2003-2006, uusi kuvernööri, Hollywoodin väkivaltaviihteen kuningas, Arnold Schwarzenegger. Tämän voitto ei kuitenkaan ollut spontaani kansannousu demokraattihallintoa vastaan, vaan vuoden 2002 vaalien häviäjien vastaisku, jossa demokratian kannalta käytettiin äärimmäisen kyseenalaisia keinoja.

Kyseessä oli käytetty mahdollisuus vaaleilla valitun kuvernöörin takaisin-kutsunta (recall). Kalifornian tapauksessa takaisin-kutsunnasta seurasi vaalisirkus, jossa oli mukana 135 ehdokasta. Huolestuttavaa on se, että Kalifornian tapaus saattaa olla alkuna käytännölle, jossa vaaleilla valittu toimitsija savustetaan ulos heti, kun tulee kovien päätösten teon aika. Takaisin-kutsunta on samanlainen tapaus kuin jos vaaleissa valittu tuotaisiin oikeussaliin, jossa syyttäjät sanoisi, että on tapahtunut tarkemmin määrittelemätön rikos, ja hän on syytetty - siten hänen pitäisi todistaa äänestäjien jurylle olevansa syytön.

Syrjäytetty kuvernööri Gray Davis kiteytti tämän sanoiksi: "Demokratian kulmakivi on stabiili-teetti. Takaisin-kutsunta on hyvin epätavallinen keino, ja ne johtavat uusiin vaalikampanjoihin, julkisiin tehtäviin jää vähemmän aikaa ja - takaisin-kutsunnan onnistuessa - virkaanvalitut eivät uskaltaisi ottaa mitään kiinteitä kantoja, koska he tietävät vastaiskun voivan tulla heti ja 80 päivän kuluessa edessä saattaisi olla takaisin-kutsunta."

Davisin virkakaudella Kalifornia toteutti voimakkaan edistyskellistä toimintamallia, mutta sen aiheuttamat saavutukset joutuivat torpedoiduiksi republikaanien taholta, jotka käynnistivät takaisin-kutsuntakampanjan.

Kalifornia oli republikaanien viimeisin taistelulentä vallan saamiseksi koko Yhdysvalloissa. Kaliforniassa silmätkönnä olivat muun muassa miljoonalle lapselle Davisin kaudella annetut sairausvakuutukset sekä ympäristönsuojeluprojektit.

Entinen Vermontin kuvernööri Howard Dean sanoi 6.9. takaisin-kutsunnan olevan oikeistovoimien yritys kumota marraskuun demokraattisen vaalin tulos: "Republikaanisen puolueen oikeistosiipi kaivaa perustuksia tämän maan demokratian perustuksien alla. He tekevät kaiken voitavansa poistaakseen demokratian Amerikasta... Kysymys ei ole Gray Davisista.



Kysymys on siitä, pysyykö Amerikka demokratiana vai olemmeko jatkossa äärioikeiston tossun alla palvelemissa heidän tarkoitusperään Amerikan tarkoitusperien sijasta."

Davis sanoi toisen virkakautensa avajaisuudessa 6.1.2003: "Johtajuus alkaa selkeästä visiosta. Omani on tällainen: hallituksen tärkein tehtävä on tuottaa kaikille mahdollisuus parempaan elämään - ei vain harvoille, ei edes monille vaan kaikille. Olemme kansalaistemme summa. Emmekä tule koskaan tavoittamaan täyttä voimaamme jos yksikin ihminen syrjäytyy huonojen koulujen, ennakokoulujen, köyhyyden tai rikollisuuden takia... Mutta ystävieni, olkaa varovaisia: on olemassa ihmisiä, jotka vastustavat ohjelmiamme ja halveksuvat edistystämme. Taistelulinjat on jo piirretty: ne kulkevat meidän ja niiden välillä, jotka saastuttavat ilmappe ja vetemme. Meidän ja niiden välillä, jotka tuovat laittomia aseita kaduillemme. Meidän ja niiden välillä, jotka säätelevät energiamarkkinoita ja huijaavat meiltä miljardeja dollareita. Pankaa tämä merkki: seison teidän rinnallanne ja taistelen noita peruuttajia ja leikkaajia vastaan. Enkä minä luovuta."

Schwarzenegger sanoi kampanjassaan muun muassa työpaikkojen katoavan Kaliforniasta. Tosiasiassa" kuten liittovaltion valtiovarainministeriön virkamies Art Pulaski kertoi raportissaan, uusien liikkeirytysten määrä nousi vuonna 2003 Kaliforniassa kaikkien aikojen ennätykseen, ja koko osavaltiossa oli yli 16,5 miljoonaa työllistettyä ihmistä - sekä kaikkien aikojen suurin luku. Fortune Magazine kutsui Kaliforniaa joulukuun 2002 numerossaan maan parhaaksi osavaltioiksi liikkeitoiminnan kannalta. Kuvernööri Gray Davisin kaudella luotiin yli 36 000 uutta työpaikkaa.

Davisin kaudella Kalifornia vahvisti työntekijöiden oikeuksia

ja teki osavaltion työpaikkojen turvallisuusvaatimuksista koko maan kovimmat. Davis nosti minimipalkkoja, paransi työttömyysturvaa ja laajensi perheiden terveydenhuolto-ohjelmaa kattamaan laajemmin myös työtätekevien perheiden lapset.

Budjettivaikkeuksien aikanakin Davis pysyi uskollisena linjalleen parantaa lasten terveys- ja koulutusmahdollisuuksia. Siksi hän kieltäytyi allekirjoittamasta republikaanien budjettiehdotusta, jotka olisivat pudotaneet 400 000 köyhää lasta terveydenhuollon piiristä ja poistanut 100 000 lapselta lastentarhaa.

Davisin syrjäyttämistä huolimatta on kalifornialaisten kannalta hyvä, että vaalien voittaja oli Schwarzenegger, eikä esimerkiksi republikaanien äärituntumuksellinen ehdokas, kalifornialainen senaattori Tom McClintock. Schwarzeneggerin edistysmielisyydestä tuskin voidaan puhua. Viime presidentinvaalien yhteydessä hän tuli julkisuuteen valittamalla verotusta ja nimenomaan suurituloisten verotusta. Ehkä juuri tästä syystä republikaanit ovat hänet löytäneet ehdokkaakseen ja järjestäneet rahat hänen vaalikampanjalleen. Tuntien Schwarzeneggerin aikaisemmat tekemiset väkivaltaivitehen parissa, hän mitä todennäköisimmin on samaa Kalifornialle kuin Tony Halme Suomelle. Populismi vie molemmat vaalivoittoihin, mutta sen jälkeen eväät loppuvatkin.

Mutta toinen juttu on se, millaisen aseman demokraatit syrjäyttäneet republikaaniklikki, josta Davis varoitti tammikuun puheessaan, saa uuden hallinnon myötä. Schwarzenegger joutuu etsimään ja nimitämään noin 150 johtajaa Kalifornian eri hallinnonaloille, sillä aiemmat johtajat joutuvat eroamaan yhdessä Davisin kanssa. Poliittisesti kokemattomalta uudelta kuvernööriltä tuskin riittää henkilökohtaisia tuttavuuksia ja kontakteja näille kaikille aloille, ja lisäksi hänen täytyy nimittää itselleen myös 120-henkisen esikunta.

Riippuu kokonaan Schwarzeneggeristä, miten pitkäksi ja menestyksekkääksi hänen poliittinen uransa muodostuu. Takaisin-kutsunta tulee eteen myös hänelle, mikäli hän ei ryhdy toteuttamaan vallankaappajien vaatimaa taantumuksellista politiikkaa.

Vili Lehtoranta

Kermankuorijat

Kun Suomessa irtisanotaan tai siirretään tuotantoa Kiinaan, sanotaan syyinä olevan globaali maailmantalous ja markkinavoimat. Omia poliittisia päättäjiämme meidän on syyttämisen, että tällaiseen globaaliin maailmantalouteen olemme menneet mukaan. Sen seurauksena suomalaisissa yrityksissä toinen toisensa perään on päätösvalta siirtynyt osittain tai suurimmaksi osaksi ulkomaisille omistajille. Heitä ei taas kiinnosta pätäkääkään, miten suomalaisten työntekijöiden käy, kunhan vain osinkoja juoksee hyvään tahtiin.

Yksi suurimpia omistajia tässä globaalissa maailmaloudessa ovat erilaiset sijoitusyhtiöt. Niitä on syntynyt Suomeenkin, mutta USA:ssa suuria sijoitusyhtiöitä on erityisesti. Tällä hetkellä puolet USA:n kotitalouksista on laittanut rahojaan sijoitusyhtiöihin. Niissä on rahoja yhteensä huikat 7000 miljardia dollaria (6000 miljardia euroa, 36000 miljardia Mumon markkaa) amerikkalaisten ja muidenkin maiden sijoittajien rahoja. Tämä on sitä kermankuorijoiden porukkaa, joka on vienyt työn kymmeniltä tuhansilta Suomenkin työläisiltä.

Jos siis firmasi aloittaa YT-neuvottelut porukan irtisanomiseksi, hyvin todennäköisesti syyllinen löytyy näistä sijoitusrahastoista. Jos taas olet sijoittanut rahojasi näihin rahastoihin, voit syyllistyä tietämättäsi sellaiseen merkilliseen tempuun, että olet itse näiden sijoitusrahastojen kautta irtisanomassa itseäsi. Joka tapauksessa olet osallisena monien muiden irtisanomisiin.

USA kasvattaa sotilasbudjettiaan

Presidentti Bush hyväksyi marraskuussa USA:lle ennätyksellisen sotilasbudjetin. Sen koko on yli 400 miljardia dollaria, tarkemmin sanottuna 401,3 miljardia dollaria. Kongressi oli hyväksynyt budjetin jo aiemmin. Tälle vuodelle sotabudjetti oli 393 mrd dollaria. Helsingin Sanomat esitti asiaa koskevassa uutisessaan, että uusi budjetti olisi sisällältään Irakin ja Afganistanin sotakulut. Näinhän ei ole, koska vastikään Bush joutui pyytämään ensi vuodelle budjetin ulkopuolista lisärahoitusta lähes 90 mrd. dollaria ylimääräisten sotakulujensa peittämiseen.

Valtavalla sotabudjetillaan Bush aikoo mm. kehittää uudenlaisia pieniä ydinaseita, jotka soveltuisivat erityisesti kallioluolastojen tuhoamiseen. Samoin aiotaan kehittää ennennäkemättömän voimakkaita tavanomaisia pommeja samaan tarkoitukseen. Tämän USA tekee samaan aikaan, kun se syyttää Pohjois-Koreaa ja Irania ydinaseen kehittelystä.

USA:n sotabudjetti on suurin piirtein puolet koko maailman asevarustelumenoista. Ruotsalaisen rauhantutkimuslaitoksen SIPRI:n mukaan koko maailman asevarustelumenot olivat v. 2000 yhteensä 784 miljardia dollaria, josta Pohjois-Amerikan osuus Kanada mukaan lukien oli 344 mrd dollaria. Nyt siis "Puska-Yrjö" täyttänyt läpi 400 mrd dollarin.

Vahinko: suuri määrä täysin kaivoon heitettyä rahaa, jota kaivattaisiin maailmalla ihmisten polttaviin tarpeisiin, nälän poistamiseen, elinolosuhteiden parantamiseen ja sairauksien voittamiseen.

Marx vetää edelleenkin

Saksassa järjestettiin syksyn mittaan kansanäänestys siitä, kenet saksalaiset katsoivat kaikkien aikojen suurimmaksi saksalaiseksi. Äänestys oli monivaiheinen ja siihen otti osaa viikkojen mittaan kolme miljoonaa äänestäjää. Äänestyksen voittaja oli Länsi-Saksan sodanjälkeinen liittokansleri Konrad Adenauer. Toiseksi tuli uskonpuhdistaja 1500-luvulta Martti Luther, mutta kolmanneksi äänestettiin Karl Marx.

Kaikkien näiden vuosia kestäneiden sosialismia ja DDR:ää vastaan suunnattujen ryöpytysten jälkeenkin vanha kunnon Parta-Kalle piti siis edelleenkin pintansa. Erityisesti tämä koski itäistä Saksaa, jossa 40% kaikista äänestäneistä pisti Marxin listan ykköseksi.

Marxia ei siis syrjäytetä - ja mikä ettei, osoittaahan nykytodellisuus, globaali kapitalismi, jokaisella askelellaan hänet ajankohitsemaksi kuin ehkä koskaan aikaisemmin.

Muita kymmenen joukkoon sijoittuneita olivat mm. sisarukset Sophie ja Hans Scholl, jotka levittivät natsienvastaisia lentolehtisiä ja teloitettiin tästä syystä v. 1943 sekä Willy Brandt, Johann Sebastian Bach, Johann Wolfgang von Goethe, Otto Bismark ja Albert Einstein.